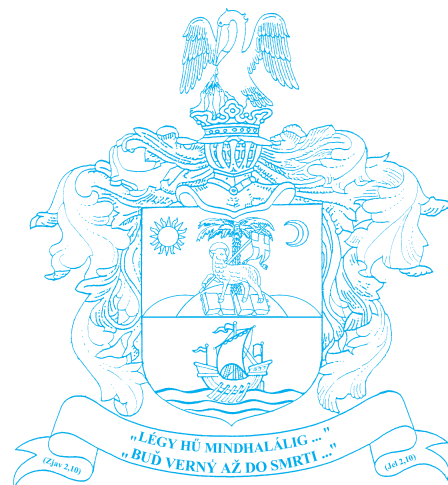

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

LXXIX. évfolyam

4. szám

Komárom, 2008. április

Ára 10 korona

SZELÍDSÉG ÉS SZABADSÁG

„Íme, királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján” (Mt 21,5). „Amikor ezeket mondta, sokan hittek benne. Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: »Ha ti megtartjátok az én igémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.« Ők ezt kérdezték tőle: »Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgálói senkinek: hogyan mondhatod hát, hogy szabadokká lesztek?« Jézus így válaszolt nekik: »Bizony, bizony, mondom néktek, hogy aki bűnt cselekszik, a bűn szolgálója. A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre. Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.«” (Jn 8,30–36). Ünneplő, emlékező Gyülekezet, szeretett Testvéreim! Ma, virágvasárnap ünnepén, mindkét bibliai üzenet Jézus szavait idézi. Az egyik egy páratlan bejelentés: „királyod jön hozzád”, a másik valójában egy páratlan lehetőség felkínálása: a teljes szabadság ígérete... Mindkettő szorosán, sőt elválaszthatatlanul Jézus személyéhez kapcsolódik.

A virágvasárnapi fenséges bejelentés – „királyod jön hozzád” – élénk adja egyrészt a csaknem kétezer esztendeje történeteket, azt az esemény-sorozatot, amely felbolygatta Jeruzsálemet. Nevezetesen, hogy az emberi elképzelésektől eltérő módon, teljesen szokatlan formában, ám messiási küldetésének megfelelő módon vonult be Jeruzsálembe (az ünneplésre öszszesereglett és messiási váradalmakkal eltelt tömeg hozsannázása közepette), és ugyancsak zavart keltettek Jézus csodálatos gyógyításai is.

A békesség Fejedelme nem harci paripát vett igénybe, hanem egy szármárcsikót, jelezve, hogy nem csaták következnek, Ő senki ellen nem indít véres háborút, mint a pogány hadvezérek, mert az ő küldetése egészen más: megbékélést hozó és egyetemes jellegű. Voltak, akik tetteit ujjongva csodálták, mások viszont haraggal vagy egyenesen gyilkos szándékkal tekintettek rá. Ez a helyzet ma sem nagyon változott.

Feltétlenül szükséges és helyes figyelmet szentelni a gyermekek és ifjak jelenlétére a templomban. Ők azok, akik hozsannát kiáltanak, ők azok, akik nem számítgatnak, hanem őszintén és önfeledten igazat szólnak; csodálni, örülni, ragaszkodni tudnak úgy, ahogy csak a gyermek képes. A Bibliából tudjuk, hogy a gyermeki hang nagyon kedves az Úrnak. Jézus vállalja a gyermekeket, szereti őket, megáldja és példaként állítja a felnőttek elé, mondván: „...ilyeneké a mennyek országa” (Mt 19,14b). A hatalmas hangzavarban is meghallja őket, és a fenyegetően számonkérőknek a 8. zsoltár 3. versét idézi – nem véletlenül...

(Folytatás a 3. oldalon)

Ugyanabban – ugyanúgy?

Reggel nem volt időm Bibliát olvasni, be kellett vinnem valakit a közeli városba. Míg várakoztam, gondoltam, megejtem a bevásárlást. A nagyáruháznak a bejáratától legtávolabbi sarkában parkolok le, háttal a történeseknek, hogy előbb nyugodtan társalkodhassam az Úrral. Az olvasás után a Biblia a kezemben, kezem a volánon. Csukott szemmel mintegy negyedórja imádkozom, amikor kocogtatást hallok az ablakon. Letekerem, sötét bőrű felebarátom segítségére szorul.

Merre kell menni erre meg arra, kérdezi. Miután megadom az eligazítást, hálálkodik, ő is hisz Istenben, és jutalmat ígér. Mondom, nincs ilyen igényem, de már tépi is fel az ajtót, nyúl a zsebébe, elővesz egy dobozt, amiben két csicsás óra van egymás mellett... Mikor az elhárítás megisméllődik, hirtelen változik az ábra: nem akarok segíteni neki, pedig ha nem veszem meg, akkor ő nem tud hazajutni... Miután távozik, elgondolkodom: biztos ugyanabban az Istenben hiszünk, akinek a nevében ilyen arcátlanul lehet fellépni?

Pár nappal később egy másik városban ugyanazon nép fiaiba botlunk. Leparkolunk, s amint szállunk ki, egy asszony szólít meg: vastag, ronda csatú nadrágszíjak lógnak a kezén, azokat kínálja. Megjelenik kb. tízéves kislánya, ugyanúgy teliaggatva, s nagy hangon már messziről mondja az anyjának: „Nem hiszek Istenben, mert senki sem hisz benne.” Már pedig higgy, mert csak Ő segít meg minket, biztatja az anyja. A feleségem besegít neki. A kisfiúnak nincs nyugta, megkérdezi, tényleg hisze Istenben. Mire igenlő választ kap, arca felderül, s úgy mondja: „Jó, akkor én is hiszek.” Remélhetőleg ugyanabban...

(kőb)

A felsővályi templom

Füzesi Magda

IMA MINDENKOR

*Legyen tavasz, levéllel ékes,
földszagú tájon kikelet.
Legyen madárdal, fákon fészek,
ölelje mézszínű meleg.*

*Legyen áldás terhes mezőkön,
legyen harsogó a határ.
A gyermek nyár gazdává nőjön,
virág jelölje, merre jár.*

*A falevél égjen vörösre,
pengessen torz gallyat a szél,
víg folyó szemét bekösse,
a fű dértől legyen fehér.*

*Reszkessen rózsafa leverten,
kőkény kiáltsa: szenvedek!
A kert testén fagy meneteljen,
hulljon rá tompa rettenet,*

*hogy azt sikoltsa: jöjj eső,
zuhogj a földre, moss barázdát.
Legyen a lelked éltető,
a dermedt búzaszívet járd át.*

*Hús víz, porlaszd el életem,
legyek fatörzs, legyek gyökér,
csak tavasz legyen szüntelen,
meg nyár és ősz és újra tél...*

Az ÚR színe előtt

Úr Isten, aki azt parancsoltad népednek, hogy mutasson be neked áldozatot, íme, hívő és bűnbánó szívemet hozom neked. Kérlek, ne vedd meg. Teljesen át akarom magam neked adni. Neked áldozom akaratomat: nem akarom már azt tenni, amit én akarok, hanem azt, amit Te. Neked szentelem a számat: dicsérni és magasztalni akarlak veled, és nem akarom rút szavakra és bolond beszédre használni. Neked adom szívemet, töltsd meg élő hittel, kegyelmeddel és szeretetteddel. Neked szentelem életem: a Te ígéd szerint és Szentlelked vezetése szerint akarom igazgatni. Neked szánom tagjaimat: segíts, hogy az igazság fegyvereivé legyenek, hogy ne a bűnre használjam őket, hanem neked szenteltek legyenek. Neked akarom áldozni magam, amíg egészséges vagyok és nem fekszem betegágyon, mert akkor már késő lehet. Add nekem mindehhez Szentlelked erejét. **Ámen.**

Johann Friedrich Starck

másik oldalon viszont azokat, akik vezetnek és igazgatják, állandóan emlékeztetni kell az Úr és az egyház Fejének szavaira: „Tudjátok, hogy a népek fejedelmei uralkodnak rajtuk, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. De közöttetek ne így legyen: hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok. Mint ahogy az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mt 20,25b–28).

Ez a tanács éppen most nagyon időszerű számunkra, hiszen ebben az évben kell megválasztanunk egyházunkban a képviselőinket az egyházmegyei vezetésbe, de az Egyetemes Egyházban is. Gondolkodjunk el, kire adjuk szavazatunkat; a vezetőket bibliai normák és kritériumok szerint válasszuk. Ne válasszuk azokat, akikről úgy gondoljuk, hogy nem felelnek meg nekik. De azokat, akiket megválasztunk, állandóan figyelmeztessük (ők pedig ezt sértődés nélkül engedjék megtenni), hogy az egyházban a vezetés szükséges ugyan, de nem üdvözítő dolog. A vezetés során nem szabad utánozni a világi módszereket, hanem Krisztus szeretete, igazsága és szolgálata Lelkét kell engedni vezetni. Imádkozunk az ilyen egyházi vezetőkért.

Ján Janovčík

A vezetés, az előljáróság ajándéka

Ez a látszólag nem kimondottan kegyelmi ajándék is meg van nevezve a kegyelmi ajándékok közt, mégpedig az *1Kor 12,28*-ban, illetve a *Róma 12,8*-ban. Ami az egyház vezetését illeti, kétféle veszély fenyeget bennünket. Egyrészt az ún. hamis lelkeség veszélye, amely azon ismeret alapján, hogy az egyház nem csak földi szervezet, mint bármelyik másik, hanem élő organizmus – Krisztus teste, és a feje a Jézus Krisztus –, azt állítja, hogy nincs szüksége szervezeti struktúrára, mivel közvetlenül Krisztus Lelkének van alárendelve (nemrég is találkoztam ilyen nézetűvel). Másrészt itt a másik veszélyes szélsőség, amely az egyház igazgatása során csak a világi szervezeteket utánozza, megkerüli és elhanyagolja az ige tanácsait, és gátat szab a Lélek fűvésének.

Természetesen az egyik és a másik szélsőség is veszélyes. Az első azért, mert elfeledkezik arról, hogy az egyházat nem lehet azonosítani az Isten országával, mert még romlandó testben és világban él; még nincs a célban, hanem csak az úton. És ha nem akarjuk, hogy káosz és anarchia uralkodjék el benne, szüksége van bizonyos látható igazgatásra és törvényes előírásokra, rendeletekre.

Ami a másik szélsőséget illeti, ott az a veszély fenyeget, hogy túl öntudatosá és büszkévá válik, és nem elég alázatos és készséges alávetni magát az egyház Fejének és engedni vezetni magát az Ige és a Lélek normái által. Nem képes a legfőbb

Úr példáját követni (aki megalázta magát és szolgává lett), és hajlamos a Lélek erejét saját személyisége erejével helyettesíteni.

Ez a kétféle veszély állandóan fenyegeti az egyházat, és résen kell lennie, hogy ne csússzon le a keskeny útról az egyik vagy a másik oldalra, ne zuhanjon a szakadékbába. Ezért mindig kell engednie vezetni és korrigálni magát az Írás Lelkével, és nem szabad elfelednie, hogy amíg az egyház úton van a cél felé, jó vezetésre és igazgatásra van szüksége. A

(Befejezés az 1. oldalról)

Kedves Testvéreim! A gyermekek és az ifjúság, a bő számú fiatalság minden egyházi és nemzeti közösség számára rendkívül fontos! Nekünk különösképpen is. Ott, ahonnan ők hiányoznak, nehezen képzelhető el a jövő felvirágzása. Lehetnek – egy ideig – virágos ünnepek, de ködbe vész a jövő, gyom veri fel a portákat; rommá, kóhalommá válnak az egykori hajlékok. Ne így legyen, ne ezt akarjuk!

Nefogyó magyaroknak, nagy üzenetet közvetít az egykori virágvasárnapi tömeg, amelyben tisztán, erősen, harsonaként szólalt meg a gyermekek, ifjak hangja. Jézusod, „királyod jön hozzád”, a szeretet birodalmát akarja neked – veled – érted felépíteni. Mondjunk igent rá, lássunk végre munkához! Reménykedve tekintünk a jövőbe, maradjunk hűségesek Hozzá és egymáshoz! Tőle nyerve erőt éljünk egyetértésben!

A másik Ige az ember ősi vágyáról, a teljes szabadságról szól. Ez a lélek szabadságát is jelenti, és akkor válik valósággá, amikor Jézus az életedbe bevonul. Testvéreim, valóban nagy dolog a külső szabadság, a szólás- és mozgásszabadság,

SZELÍDSÉG ÉS SZABADSÁG

a szabad vallásgyakorlat; őseink századokon át szabadságharcokban küzdöttek érte, majd 1848-ban és 1956-ban is. Ezt jól tudjuk, mert az ellenkezőjéről, a leigázottságról, a látszatszabadságról, a szétszóratottságról keserves és fájó tapasztalataink vannak. De „Térj magadhoz, drága Sion, Van még néked Istened!” Sok mindennek kell még bennünk változni ahhoz, hogy a társadalmi szabadság ne váljon szabadoszággá, szennyessé, gonosz tettek ürügyévé vagy egyenesen ezek indítékává, hogy ne legyünk ösztöneink, eltévedt vágyaink, titkon dédelgetett bálványaink rabszolgáivá. Ma ez a nagy veszély fenyegeti világunkat, amit csak megújulva, összefogva, hittel lehet kivédeni.

A külső szabadság felelőtlen, ártó értelmezése az, ha valaki a rosszat követi, ha gonoszszágot cselekszik, mondván: kinek mi köze hozzá, úgymond szabad vagyok. Az ilyen ember nem szabad. Ellenkezőleg: önmagának rabja, nyomában sorakoznak a kiábrándultak, a csonkán megélt gyermekek áldozatai, a családok, az üresség, a mesterségesen előidézett kábulat, esetleg a fogház...

A lélek szabadsága nélkül az emberekben könnyen elhatalmasodik az önzés, az irigység, a gyűlölködés, minek következtében szinte elérhetetlen álommá válik a benső béke állapota és a harmonikus élet. Az úgynevezett szabad társadalmakban is felvirágozhat az igazságtalanság, bizony még „demokratikus” eszközökkel is lehet népeket fojtogatni, parlamenti úton másodrangú polgárokká süllyeszteni nemzetrészeket, népcsoportokat, egyéneket!

Mai Igénk azt üzeni, hogy a megváltozott körülmények között sem legyen az ember a bűn és mások rabszolgájává. Akkor leszünk valóban szabadok, ha a Fiú, a Krisztus megszabadít. Ő éppen ezért jött és vállalt szenvedést, gyalázatot, megváltó halált. Legyen hát Ő a királyunk, akit kövessünk, akire hallgassunk, és akkor minden napunk örömteli virágvasárnappá lesz.

Dr. Erdélyi Géza

(Elhangzott 2008. március 16-án Felsővályon az 1848-ra emlékező, nemzeti zászló átadásával, kopjafaavatással egybekötött ünnepi alkalmon.)

Rendkívül kelendő a Biblia

A hivatalosan ateista Kína lehet a jövőben a világ legnagyobb Biblia-nyomdájának a hazája, nem kevesebb, mint havi egymilliós példányszámmal. Az az ország, ahol Biblia-csempészetért és illegális Biblia-olvasásért több év börtön vár a bűnösökre.

Az ingek és papucsok után most a könyveken a sor, pontosabban egy könyvön: ahogy azt a számok is bizonyítják, igazi bestseller ma az olcsón előállított kínai Biblia. A kelet-kínai Nanjingban lévő „Biblia-gyár” futószalagjáról öt másodpercenként gördül le egy újabb Szentírás, ám az óriási keresletnek köszönhetően még így is gyakori a hiány.

Csak idén több mint hatmillió Bibliát nyomtattak a 600 főt foglalkoztató üzemben – német, angol és japán gépeken. Ennek 80 százaléka az országban marad, a többit Afrikába, Európába és Ázsia más országaiba exportálják. A 90 nyelven – a szlováktól a szuahélin át a vakok számára is olvasható Braille-írásig – készülő Bibliák közül mintegy 600 ezer Angliába, egymilliónál is több pedig Amerikába jut.

„Kevéssel karácsony előtt elértük az ötvenmilliós példányszámot” – nyilatkozta elégedetten Peter Dean, az Amity Nyomdaipari Vállalat vezetője.

„Az igények egyszerűen elképesztőek.” Hogy a folyamatosan növekvő kereslettel lépést tudjanak tartani, az Amity jövőre egy havi egymilliós kapacitású új gyár felépítését tervezi. A repülőgéphanagár nagyságú épületben másodpercenként több mint egy Biblia készülhet majd, és 2009-re előreláthatóan a világ Bibliaszükségletének egynegyedét itt fogják előállítani.

A Bibliák egykori alkonya

A kommunista országban nem volt mindig ilyen keresett a Szentírás. A kínai Nagy Kulturális Forradalom ideje alatt (1966–1976) tilos volt Bibliát olvasni, sőt nemritkán nyilvános könyvégetésre is sor került. Az akkori „kötelező olvasmány”, a Mao Ce-tung idézeteit tartalmazó Vörös könyv viszont ötmilliárd példányban jelent meg. Az enyhülés bekövetkeztével 1979-ben a párt engedélyezte a templomok újbóli kinyitását és a vallásos írásközlés terjesztését.

Azóta a hívők száma folyamatosan nő, köztük is kiemelkedő mértékben a keresztyéneké: becslések szerint számuk ma 25 és 120 millió között van, s ez nem utolsósorban a Biblia-gyárnak köszönhető.

Az 1985 óta működő üzemben ma a legkülönbözőbb méretben és minőségben készülnek a könyvek, egy átlagos példány 9,5 jüanba kerül (kb. 230 Ft).

Míg az első tízmillió eladott példányszám eléréséhez még nyolc évre, a következő tízhez már csak négy, majd három, végül két évre volt szükség. A forgalom növekedése önmagában azonban nem sokat jelent – figyelmeztetnek a külföldi megfigyelők. Jól mutatja, milyen gyorsan nő a kínai keresztyének száma, ám ez korántsem jelent egyidejűleg növekvő vallási szabadságot. Csak idén legkevesebb egytucat állampolgárt vettek őrizetbe Biblia-csempészetért vagy tiltott Biblia-olvasásért, több száz papot pedig illegális keresztyén egyházi tagságuk miatt ma is börtönben tartanak.

Júniusban maga XVI. Benedek pápa is felszólalt az ügy érdekében, s a kínai vezetéshez és a kínai katolikusokhoz intézett levelében valódi vallásszabadságot kért Pekingtől. Kína „realista hozzáállást” kért a pápától, a Vatikán pedig „a katolicizmus nevében nem szabad beleavatkozni Kína belügyeibe” – hangzott a válasz.

(Forrás: www.kitekinto.hu)

Meghalok én is?

Este volt. A gyerekek már az ágyukban voltak. Mesét olvastunk, beszélgettünk az aznap történekről, imádkoztunk. A jó éjt-puszi következett volna, amikor a három és fél éves kislányunk megkérdezte: Anyuci, hogyan temetsz?

Meglepődtem. A hatéves fiunk is. Felült. Figyelt. Mit mondjak? Tudtam, hogy csak annyit kell, amennyit korukhoz képest megértenek. Ők még nem voltak temetésen, dédszüleik temetésekor túl picik voltak: kislányunk csupán féléves. A temetőbe viszont együtt megyünk. Ők szedik a virágot, segítenek vizet cserélni. Ismerik a gyász jeleit is, látják a fekete ruhába öltözött embereket, akik a temetéseket jönnek bejelenteni hozzánk a lelkesízi hivatalba. Látják a fájdalomukat, a szomorúságukat, sokszor a könnyeket is. És látják a szüleiket, ahogy készülnek egy-egy temetésre, vagy éppen fekete ruhába öltözve indulnak, hogy eltemessenek valakit: egy bácsit vagy egy nénit, de olyan is volt már, hogy kisgyereket. Észlelik olykor a fekete lobogót a templomtoronyban (azt még az óvodaudvarból is lehet látni).

A múltkor meghalt az egyik nagycsoportos kislány nagypapája. Otthon nem mondták meg neki, úgy tudta, kórházban van, nem jöhet haza. Az igazságot a gyerekektől tudta meg. Mit mondhattak neki? És hogyan? Milyen szavakkal? S ő válaszolt? Kérdezett? Hallgatott? Nem tudom. Jó lett volna hallani a beszélgetésüket! Hogy mit gondolnak, mit éreznek és mit hisznek öt-hat évesen.

Kislányunknak csak annyit mondtam: kimegyünk a temetőbe, énekelünk, imádkozunk, a Bibliából olvassunk, vigasztaljuk azokat, akiknek szomorú a szívéjük, majd eltemetjük a földbe azt, aki meghalt, és hisszük, hogy az Úr Jézus feltámasztja őt, ha szeretted. Énekelünk, a virágokat a sírjára tesszük, és hazamegyünk. Elég volt neki, amit hallott, nyugodtan, békésen aludt el. De nem úgy a fiunk – ő többet akart tudni. Sőt: mindent! Anyuci, mindenkinek meg kell halni? Neked is? Én nem akarom, hogy meghalj! Én mindig veled akarok lenni! Légyszi, ne haljál meg! Ki lesz akkor az én anyukám?! Hol leszel akkor, ha meghalsz? És meghalok én is? Talál-

kozunk akkor? Nem akarom, hogy meghalj, mert mire én meghalok, sok idő telik el, és sokára találkozunk csak!

Szinte most is látom kétségbeesett arcát, halom zokogását, érzem szorító ölelését. Szeret és félt. Szeret és önmagát félti: mi lesz velem nélkülem? Tud már sok mindent, ért és hisz, de fél. Késő éjszaka aludtunk el. Elmondtam, miért kell meghalnunk: mert a bűn büntetést kíván. De Isten elküldte Jézust, a Fiát, hogy Ő legyen megbüntetve helyettünk. S Ő vállalta, pedig nem volt bűnös: soha semmi rosszat nem tett. Helyettünk és miattunk halt meg. Eltemették, de nem maradt a sírban: feltámadt. És most is él! És aki hisz benne, aki szereti Őt,

azt Ő feltámasztja, nem marad halva, hanem élni fog. Örökké!

Anyuci! Én nagyon szeretem Jézust! – tört fel belőle boldogan, hatévesen. Sokszor hallotta már a bűnesetet, a megváltás történetét, de most érett meg benne ez a hitvallás. Békésen aludt el, de még négy napig foglalkoztatta őt az élet és a halál titka. Sok-sok gyakorlatias dolgot kérdezett, és bevallom, nagyon nehéz dolgom volt. Olykor azt feleltem: nem tudom, mert ez még titok. Isten titka.

Hiszem, hogy Isten adott bölcsességet, s Ő adott a gyermekeinknek is megnyugvást: a kisfiunk már nem fél. Örömmel mondja: szeretem Jézust, és tudom, hogy te is szereted, ezért mi mindig együtt leszünk!

Ez karácsony előtt, adventben volt. Amikor a testté lételelről, Jézus születé-

séről annyit lehetett hallani, nekünk az elmúlásról kellett beszélgetnünk. Akkor akadt a kezembe a könyvesboltban Polcz Alaine könyve, a *Meghalok én is?*, amely a halál és a gyermek viszonyáról szól. Véletlen volt? Aligha! Véletlen eset nincsen, minden Isten akaratából történik – tanultuk és tanítjuk a Kis kátéból.

Ezt a könyvet kaptam a férjemtől karácsonyra: letehetetlen. Aktuális. Nem csak nekem! Mindannyiunkra nézve! Mert ugyan ki az, aki ne szorulna tanácsra, ki az, akinek mindenre kész a válasza, különösen, ha kisgyermek kérdezi?

Tapasztalt pszichológus ír le megrázó élettörténeteket, s szembesít a halál problémájával – elsősorban bennünket, felnőtteket. Tanácsot ad, gyakorlati útmutatót, hogy mikor és mit mondjunk, ha a gyermek kérdezi, és mit tegyünk, ha ő az, aki a halálhoz érkezik. Megrázó és szembesítő könyv ez. Beszél a haláltudat kialakulásáról, a válaszadás nehézségéről, a félelemről, majd két és fél-tizenkét éves gyerekeket szólaltat meg, akik elmondják, mit tudnak a halál titokzatosságáról.

Polcz Alaine hangsúlyozza az otthoni környezet fontosságát: az otthoni ápolást, a szeretett személyek közötti búcsút, a gyázmunka közösen átélt folyamatát, de ismerteti a kórházban bekövetkezett halál nehézségeit is. Retrospektív vizsgálatok eredményeit adja közre. Elmondja tennivalóinkat is: ne hagyjuk a gyermeket magára a halálfélelemével! Leírja, mivel fejezi ki a gyermek a gyázt.

A könyv legfontosabb része, ahol szól arról, mit tegyünk és mit mondjunk a gyermeknek, amikor a halálról kérdezi. Polcz Alaine válasza: „...csak azt mondjuk, amit hiszünk. Ez az autentikus magatartás – ennek van ereje és szuggesztivitása. És amit mondunk, az legyen összhangban tetteinkkel, ez a kongruencia – ami hitelt adó és meggyőző.” A hallgatás és elhallgatás helyett vigyük el a gyerekeket a temetésre, hogy beépíthessék saját világukba az elmúlást!

Sok a pótolnivalónk ezen a téren. E könyv elolvasása talán segít kissé betölteni az űrt. Polcz Alaine-től 2007-ben búcsúztunk. A Jelenkor Kiadó folyamatosan jelenteti meg könyveit.

Czinke Tímea

(Jelenkor Kiadó, Pécs 2007)

Idestova két esztendeje (2006. április 21-én) a Selye János Egyetem Református Teológiai Karának Vallás- és Filozófiatörténeti Tanszéke a Calvin J. Teológiai Akadémiával közösen egy vallástudományi szimpóziumot szervezett *Háború és erőszak a vallásokban* címmel. Ezen szimpózium előadásainak anyaga látott napvilágot egy tanulmánykötetben.

A tanulmányok egytől egyig olyan problematikát vázolnak fel különböző népek, vallások, közösségek összefüggésében, amely ugyancsak aktuális napjainkban is: a vallások viszonyát a háború és az erőszak kérdéséhez. A tanulmányokban megtalálhatjuk azokat a felvetéseket és egyben magyarázatokat is, amelyek az egyes vallások válaszai a háború és erőszak kérdésre – a múltban avagy a jelenben.

Hogy honnan is erednek a háború és erőszak kategóriái a vallásokban, arra **Liptay Lothar** tanulmánya keresi a választ, aki a vallási intolerancia és erőszak tipológiai gyökereivel próbálja meg megismertetni az olvasót. Már a bevezetőben egyértelművé teszi: „...az agresszivitás és az erőszakra való hajlandóság az egyes vallások tipológiai alkatában gyökerezik”.

Beáta Černíková tanulmánya *Az örmények szent háborúja* címet viseli, és elsősorban az örmény egyház megalakulását és a Krisztus utáni első négy évszázad eseményeit mutatja be azoknak a történéseknek a fényében, amelyek az erőszak megjelenésével párosultak a keresztény vallás örmények közötti terjesztésekor. Két érdekes aspektusra irányítja a figyelmünket: az erőszak jelen volt akkor is, amikor az első keresztény hittérítőknek kellett mártírhalált szenvedniük, s jelen volt akkor is, amikor Világosító Szent Gergely III. Trdat király csodálatos gyógyulása után a kereszténységet az örmények körében államvallássá tette. (Így vált Örményország a világ első keresztény államává!).

Marina Čarnogurská a tradicionális kínai vallásokban, a taoizmusban és a konfucianizmusban próbálja meg felmutatni a háborúskodáshoz és az erőszakhoz való viszonyt. Arra a következtetésre jut, hogy ezek a vallások – habár harcokat és háborúkat az ő tagjaiknak is el kellett hordozniuk – inkább a pacifizmusra, a béke megtartására törekuszenek, s az erőszakot vagy a háborút csak abszolút szélsőséges helyzetekben tartják elfogadhatónak. Érdekességként jegyzem meg (a tanulmány-

Háború és erőszak a vallásokban

ban is így van megfogalmazva), hogy Szun mester műve (*A katonai művészetről*), mely a harcra elsősorban mint védekezési lehetőségre tekint, mindmáig olyan mű (holott a Kr. e. 4. évezredben keletkezett), amelyet az Amerikai Egyesült Államok hadseregébe belépő fiatal mindmáig megkap – a Biblia mellett – kötelező olvasmányként (a 90-es évek elején saját használatra a szlovák hadügyminisztérium is lefordította).

Viktor Krupa az új-zélandi maorik népehez visz el bennünket gondolatban s ad tanulmányában ízelítőt abból, hogy ez a

népcsoport hogyan viszonyult a maga történelme folyamán a háború és erőszak problematikájához.

A kötetben három tanulmány is az Ószövetség talajáról indulva mutatja be a háború és az erőszak viszonyát. **Karasszon István** az ároni áldás és a Ketef Hinnóm szövegeinek összehasonlító elemzésében arra a következtetésre jut, hogy „...az ókorban sem mindig az erőszak számított, hanem sokszor volt hatalma a szellemi tekintélynek”. Az ószövetségi, azon belül a júdeai hadtörténetbe enged betekintést **Kőszeghy Miklós** tanulmánya, amely alapos körülményekkel mutatja be (régészeti leleteket is figyelembe véve) a hadsereg szervezési dolgait. **Egeresi László Sándor** egy sajátos témát jár körül az *Igazság megerősöklése* című tanulmányában, tudniillik azt, hogy egy régészeti felfedezés túlértékelése hogyan indíthat el hamis illúziókat.

A tanulmánykötet másik nagy egysége a kereszténység és az iszlám viszonyát taglalja. **Molnár János** a háború és az erőszak fejlődésének egyes állomásait mutatja be a korai kereszténységénél és az iszlámban, míg **Peter Gažík** a fundamentalizmus és az erőszak összefüggéseit járja körül. **Ingeborg Pavlovičová** és **Ko-**

vács Attila tanulmányaikban csak az iszlámmal mint a háború és erőszak kapcsán elsőként eszünkbe ötlő vallással foglalkoznak. Pavlovičová az iszlám történelmi keresztmetszetébe helyezi a háború és erőszak kérdését, Kovács Attila pedig az újkori radikális iszlám mozgalmak erőszakhoz és háborúskodáshoz köthető viszonyát tárja fel tanulmányában.

Habár ez a kötet elsősorban tudományos munka, mégis úgy vélem, hogy a magas szintű szakmai tudományossággal megírt tanulmányok képesek teljes mértékben lekötni az Olvasót, így válik ez a tanulmánykötet olyan művé, amit a kellő tudásszomjjal megáldott ember egyszerre fog végigolvasni. A kötetet **Karasszon Dezső** lektorálta, szerkesztői Karasszon István és Molnár János voltak.

Lévai Attila

(Selye János Egyetem Református Teológiai Kara – Calvin J. Teológiai Akadémia, Komárom 2007)

Feladvány

Mi a tisztsége a könyv egyik szerzőjének és szerkesztőjének, Molnár Jánosnak?

Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb **május 15-ig** nyílt levelezőlapon, képeslapon vagy e-mailen juttassák el a **Kálvinista Szemle** szerkesztőségének címére (**930 10 Dolný Štál 386**). A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

A februári számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik szerint Jónás tartózkodása a halban Jézusnak a föld gyomrában való háromnapos tartózkodásának az előképe.

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Liliium Aurum Kiadó jóvoltából – könyvjutalomban. **Peti Sándor** (Hardicsa) Zeman László *Gymnasiologia* című tanulmánykötetét, **özv. Petőcz Kálmánné** (Komárom) a *Tölgyerdőre épült város. Felföldi tájak, városok* című válogatást, **Szanyi Mária** (Rozsnyó) pedig Gyüre Lajos *Bojtárnak lenni* című verseskötetét kapja.

Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség

„Krisztus feltámadta Igazságunkra, Utat szerze mennyországgra, Örök boldogságra” – énekeltük húsvétkor. S valóban, ez az örömhír felszólít bennünket, hogy ezután minden vasárnap megemlékezzünk Krisztus feltámadásáról, ahogyan a 118. zsoltár 24. verse is leírja: „Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!” Az énekeskönyvünkben a 118. zsoltár 12. versében találjuk meg ugyanezt: „E jeles napot őmagának Készítette az Úr Isten, Azért e nap jelenvoltának Vigadva minden örvendjen!”

Ahogy a karácsonyt követő nyolcadik nap a kiskarácsony nevet kapja, így a húsvét nyolcada a kishúsvét (vagy fehér vasárnap), melynek latin neve, a *Quasimodo geniti* az 1Pt 2,2 szavait veszi alapul: „mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre”. Dicséreteinkben továbbra is emlékezzünk meg a húsvéti jó hírről, énekelve húsvéti énekeinket! A zsoltárok közül a 118.-on kívül elővehetjük a 66. zsoltárt is (dallamára éneklődik az előző zsoltár is): „Örvendj egész föld az Istennek”, vagy a 81. zsoltárt: „Örvendeztetek az erős Istennek!”

A vasárnap evangéliumát, a hitetlen Tamás történetét, a Jn 20,19–31-ben olvashatjuk: „Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük... »Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak és hisznek.« ” Ezen a vasárnapon elővehetjük azokat az énekeinket, melyekben hitünk megerősödéséért esedezünk: „Ó igaz Úr Isten, Kétkedésben Hitemet gyamolítsad” (478. dicséret) vagy „Hinni taníts, Uram, kérni taníts!” (479. dicséret). Továbbá énekeinket az igaz hitről: „Uram, a te igéd nekem A sötétben szövétnem... Igazgass, U-

A húsvéti ünnepkör énekei

ram, engemet, Hogy megőrizzem hitemet” (231. dicséret), illetve az Apostoli hitvallásról: „Hiszek a mennybéli egy Istenben...” (232. dicséret).

A húsvétot követő második vasárnap, a jó pásztor vasárnap, a *Misericordias Domini* a 33. zsoltárt idézi: „...az Úr szeretetével tele van a föld. Az Úr igéje alkotta az eget” (Zsolt 33,5b–6a). A vasárnap evangéliuma értelemszerűen a jó pásztorról szól (Jn 10,11–16), aki életét adja juhaiért. A legideillőbb énekeink a „Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat” (229. dicséret), az „Eltévedtem mint juh, Eltévedtem mint juh, A bűnösök útjára, Ó, segíts, Jézusom, Őriző pásztorom, Hogy ne jussak romlásra” (215. dicséret), vagy az ismert 23. zsoltár: „Az Úr énnékem őriző pásztorom”.

Húsvét után a harmadik vasárnap a *Jubilate* vasárnap a 66. zsoltár 1–2. verse alapján: *Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius...* „Örvendj, egész föld, az Istennek! Zengjétek dicső nevét, dicsérjétek dicsőségét! Mondjátok Istennek: Milyen félelmesek tetteid!” Jézus az evangéliumi részben készíti a tanítványait a távozására (Jn 16,16–23).

A húsvétot követő negyedik vasárnap pedig a *Cantate* vasárnap a 98. zsoltár első verse alapján: *Cantate Domino canticum novum...* „Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja”. A húsvéti csodát megtapasztalók nem tarthatják magukban a jó hírt. Valamennyi vasárnap arról tesz bizonyosságot, hogy Jézus Krisztus él, Isten a Szabadító, ezért örvendezzünk neki, dicsérjük az ő szent nevét!

Hogyan élhetjük ezt meg gyülekezeteinkben? Elsősorban aktív bizonyágtevés: továbbadjuk az örömhírt! Másodsorban nem véletlen, hogy az egyházmegyei kórustalálkozókat éppen ezekre a vasárnapokra szervezzük, hogy énekszóban is hirdettessék a jó hír! Ezért a gyülekezeti kóruséneklés sosem lehet öncélú magamutogatás, saját kedvtelésünk gyümölcse, hanem mindenkor Isten csodadolgairól szóló hálaének!

A *Cantate* vasárnap igéi szintén János evangéliumából (16,5–15) hangoznak fel: Jézus Pártfogót ígér, az igazság Lelkét, aki leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az élet. Az igékből is érezhető pünkösöd közeledte, ezért énekeinkben nem csupán Isten magasztalásáról, csodadolgairól, de a Szentlélek Isten várákozásáról is lehet énekelni.

A húsvét utáni ötödik vasárnap a *Rogate* (idén az utolsó áprilisi vasárnapra esik), amely az utolsó vasárnap áldozócsütörtök, azaz Jézus mennybemenetele előtt. Az evangélium ismét Jézus búcsúbeszédéből merít (Jn 16, 23–27), melyben arra biztatja tanítványait (s ezáltal minket is), hogy merjünk bizalommal fordulni az Atyához s kéréseinket imában elé vinni. Így énekválasztásunkban továbbra is visszaemlékezhetünk a húsvéti eseményre, előre tekinthetünk a Szentlélek váradalmára, s mindamelllett az Atyára mutatunk, aki meghallgatja kéréseinket: „Imádkozzatok és buzgón kérjétek!... Tiszta szívet és Szentlelket adj nékünk” (475).

Süll Kinga

II. Országos Énekverseney

Időpont: **2008. május 17.**

Helyszín: Érsekkétyi Református Egyházi Alapiskola és Óvoda

Nevezési határidő: **2008. május 2.**

I. kategória: alsó tagozatosok, II. kategória: felső tagozatosok, III. kategória: középiskolások, IV. kategória: felnőttek.

Nevezni lehet gyülekezeten vagy egyházi iskolán keresztül a következő címen: **Országos énekverseney – Egyházzene, 945 01 Komárom, Jókai utca 34.** vagy: **refzene@refzene.sk.** Az előírt énekanyag a református énekeskönyvből:

Az I. és II. kategória számára: a 236., a 240., a 254., a 255., a 278., a 296., a 353., a 399., a 416 és a 450. énekek.

A III. és IV. kategória számára: a 207., a 220., a 226., a 251., a 256., a 257., a 302., a 356., a 373. és a 380. énekek.

Egyházzenei rendezvények

Ezek közül kell egy szabadon választottat és egy kötelező dicséretet elénekelnie mindenkinek kíséret nélkül. A nyertesek értékes zenei ajándékokat kapnak (kottát, hanghordozót). Az I. és II. kategória nyertesei ingyen ott lehetnek az V. Gyermekkórustáborban Jókán. A III. és IV. kategória nyertesei pedig szintén ingyen vehetnek részt az idei kántorképző tanfolyamon.

Országos Kántorképző Tanfolyam

Kezdők és haladók számára (A1, A2, B1, B2, C1, C2, D1, D2 és továbbképző csoport).

Időpont: **2008. július 1–20.**

Helyszín: Alistál (az imaház és a református iskola termei).

Részvételi díj: teljes ellátással 2000,- korona/fő.

Jelentkezési határidő: **2008. május 31.**

A hallgató a tanfolyam sikeres elvégzése után a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház által kiadott és elismert bizonyítványt kap.

*

Valamennyi zenei rendezvényről részletes információ található az egyházzenei internetes honlap *Aktuális* oldalán. További információval szolgál, a jelentkezéseket fogadja, az észrevételeket és hozzászólásokat várja **Süll Kinga** egyházzene-sz: **945 01 Komárom, Jókai utca 34. Mobil: 0915/737 801, e-mail: refzene@refzene.sk.** Egyházzenei internetes honlap: **www.refzene.sk**

Ha a gyülekezetek egyházzenei alkalmat szerveznek s ezt szívesen közzétenék az egyházzenei internetes honlapon, kérjük, jelezzék a fenti címen.

Ha valaki megbetegszik a családban, akár testileg, akár pedig lelkileg, olyankor gondoljunk azokra is, akik szeretteiket látva nap mint nap velük együtt hordozzák a megpróbáltatásokat. Az ilyen nehéz napokban lehet vigasztalásul a zsoltóros szava: „*Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban*” (Zsolt 46,2).

Ezt a bátorítást főként akkor éli át az ember, ha csendes alázattal, türelemmel, hitből fakadó reménységgel abba kapaszkodik, aki mindenhez erőt ad. Átélehetjük a vigasztalás drága örömet, ha Istenhez megyünk oltalomért. Nem csak egyszer egy évben, nem csak ünnepnapokon, vagy nem csak egyszer egy héten – de mindennap! Nagyszerű dolog Istenhez fordulni a naponkénti bibliaolvasáskor, hogy mi magunk is megtapasztalassuk Jeremiás próféta biznyságtételét: Isten kegyelme minden reggel meg-megújul (JerSír 3,23).

Csodálatos, amikor fohászainkban Istentől oltalmat kérhetünk, s még csodálatosabb, amikor Szentlelkén keresztül erejét megtapasztaljuk. S ez nemcsak a betegekre érvényes, de szeretteikre is. Mindazokra, akik naponként szembenéznek az erőtlenséggel. S az ilyen nehéz napokra Jézus szavai adnak erőt: „*Jöjjetek én-hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek*” (Mt 11,28). Megnyugvással tölthet el minket az Ige, tudva, hogy Istenbe bátran kapaszkodhatunk, rábízhatjuk magunkat, mert Ő nemcsak vezet lépteinket életünk ösvényén, de nála oltalomra találunk. Ő biztos segítség a nyomorúságban, Ő a mi erősségünk!

Valóban egyedül Isten lehet a mi erősségünk mindabban, ami nekünk osztályrészül jutott. Ő a mi erősségünk naponkénti harcainkban, tudva, hogy: „*Mindenre van eröm a Krisztusban, aki megerősít engem*” (Fil 4,13).

Zsoltórszavaink arra bátorít minket, hogy Istenhez bátran odamehetünk, Ő várni fog ránk, hogy nála oltalomra leljünk s erőre

Az unokaöcsém mondta, hogy érdemes. Nézzük meg, mert érdemes. Nem szokványos, nem amerikaián pergő, nem vidám és nem mese. Kőkemény valóság – filmbe szöve. Francia-amerikai filmdráma, életrajzi portré. Egy ember tragédiája a 20. század végéről. Megrázó és egyben felrázó a film: mi lenne, ha...

Jean-Dominique Baubyt, a legnépszerűbb francia női magazin, az Elle főszerkesztőjét életének negyvenharmadik évében, sikereinek csúcán, 1995. december 8-án agyvérzés éri. Az életet nagykanállal habzsoló világhi, aki feleségét és három gyermekét hátrahagyva elköltözik otthonról, mert úgy gondolja, azt engedhet meg magának, amit akar, hogy nincs senki, aki határt szabhat a száguldásának és megálljt parancsolhat a kicsapongásainak, egyik pillanatról a másikra kiszolgáltatottá és magatehetetlenné válik: a bal szemén kívül mindene megbénul.

Egyetlen működő testrésze: a fél szeme. Teljes mozdulatlanságra kényszerül. Bezárul számára az addig bekebelezhetőnek hitt világ, önmaga börtönévé válik a teste, s mint egy

találjunk. Isten vár ránk a napi igén keresztül; vár ránk imádságainkban, hogy feltárjuk szívünk titkait; s vár ránk hajlékában, hogy a napok múlásával megpihenjünk nála és vigasztalásával, erejével induljunk tovább.

Isten vár ránk! Az ő egyszerűlt Fiában kivétel nélkül mindnyájunkhoz eljött, mégpedig azért, hogy hozzá menjünk megnyugvásért, hogy a golgotai kereszt alá lerakva terheinket erőt kapjunk. Ezért is terített asztalt számunkra a mi Urunk, hogy lelkileg gazdagodjunk.

Mindazok, akik hisznek Isten szavában, megtapasztalják, hogy Urunk erőt ad terheink hordozásához, így nem az összeroskadás marad hátra, de meríthetünk erőt, türelmet, jókedvet és derűt, mert Istenben mindezt megkaphatjuk. Akik kinyitják szívük ajtaját, azok Isten szavában megnyugvást és örömet találhatnak, vallva, hogy e földi vándorlás után Isten elkészített hellyel várja gyermekeit, ismerve az Igét: „*Mert nincsen itt maradó városunk, hanem az eljövendőt keressük*” (Zsid 13,14).

Ne aggodalmaskodjunk hát a holnap miatt, ne a földiekre hagyatkozzunk, de az eljövendő mennyeket keressük! Bizzuk magunkat Istenre, akinek már vallást tettünk hitünkéről s akiről hittel vallhatjuk: „*Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.*” Engedjük, hogy Isten szava átjárjon minket, s legyünk áldássá egymásnak, gazdagítsuk egymást lelkiekben, tudva, hogy Isten szava mindig biztos erőforrás lehet számunkra.

Adja az Úr, hogy ne lázadozzunk, de csendes alázattal, megnyugvással, békével fogadjuk el akarátát! Ne felejtjük, még ha a szenvedések kelyhéből kell is innunk, mely színig van töltve, keserű s nehéz, van, aki segíthet békével, hálával elvenni, hisz áldva nyújtja a hű atyai kéz.

Sándor Veronika

Szkafander és pillangó

berácsosított börtönablak, ami a tengerre néz: a fél szem marad a „szárnya-

lásnak”. Mert mint mondja a filmben, csak a fantáziája és a gondolatai ma-

radtak számára. Az emlékeinek, a gondolatnak viszont nem szab határt a béna test. Az szárnyal a tenger felett, a határtalan végtelen felé.

A bal szemével tanul meg kapcsolatot tartani a külvilággal: egy pislantás azt jelenti: igen, kettő azt, hogy: nem. Annyira kemény helyzet, amelyet csak az élet produkálhat. Így kénytelen kommunikálni. Már akivel lehet. Mert a készsleges és tapintatos emberekből (mint mindig) Bauby környezetében is nagyon kevesen vannak. Ezzel a pislantós technikával és egy figyelmes, készsleges és találékony logopédus segítségével életrajzi portréját „ír”. Heteken keresztül diktálja egy lánynak a könyvet úgy, hogy a felmondott ábécé megfelelő betűjénél pislantással jelzi: ez az. Tíz nappal élte túl könyve megjelenését...

A film forgatókönyvét Jean-Dominique Bauby könyve alapján **Ronald Harwood** írta. A 2007-ben készült filmet **Julian Schnabel** rendezte, operatőre **Janusz Kaminski** volt, a főhőst **Mathieu Amalric** alakítja.

Kis Lucia

„Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: »Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítványná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig«” (Mt 28,18–20).

Református emberek vagyunk. Református családban élünk, és gyermekkorunkban szüleink ragaszkodó hittel és a szép református hagyomány szerint meg is kereszteltettek minket. Olyan fontos dolog a kereszttség, hogy nem elég prédikálni alkalomadtán a templomokban róla, hanem írni is kell, s talán az emberi érzések legszebbjével. Református hitünk tanításait újra és újra elő kell vennie az embernek.

Írásomat azzal az Igével kezdtem, amit a gyülekezeteknek talán minden egyes tagja tud. Jézus Krisztus mondta mennybemenetele előtt. Ez az utolsó mondat, amit ezen a földön mondott. Az eltávozó utolsó mondata emlékezetes szokott lenni. Temetésre készülve, amikor megyünk ki a temetőbe sírhelyet választani, alig van olyan gyászoló, aki el ne mondaná a halottról az utolsó percek történetét. Mennyire emlékezetes az utolsó értelmes mondat! Szinte végrendelet.

Az Úr Jézus Krisztus itt a földön, mennybemenetele előtt ezt a mondatot mondta utoljára. Megparancsolta a keresztelést, szerezte a kereszttséget, örökül hagyta ránk, hogy ezt cselekedjük. Református hitünk szerint két szentséget szerzett Jézus: a kereszttséget és az úrvacsorát.

Az úrvacsorát szerezte előbb, és mégis a kereszttséget szoktuk mondani elsőnek, mert előbb abban részesül az ember. Csak egyszer keresztelnek meg bennünket, de úrvacsorát többször vehetünk. Annyira egyszeri alkalom a kereszttség, hogy a legtöbb kereszttyén egyház vagy felekezet, ha a másik egyházból vagy felekezettől áttérnek hozzá, a kereszttséget érvényesnek tartja.

A kereszttség kapu, amin belépünk. A kereszttség az a tény, amiben Isten azt mondja: ezt a gyermeket, aki úgyis az enyém, mivel a gyülekezet imádsága közepette ideadjátok, elismeritek, hogy az enyém legyen, elfogadom. Ezt a tettet nem kell megismételni. Ez igaz. Ez megáll.

Isten Szentlelke segítségével a kereszttségről úgy szólunk, hogy azt mondjuk: a kereszttség gyökere visszanyúlik akkorra, amikor még nem is éltünk. Azután a kereszttségnek megvan a maga gyümölcse, áldása az egész földi életen keresztül – a

MIÉRT KERESZTELÜNK? Isten parancsolata, Jézus Krisztus akarata

bölcsőtől a koporsóig. És végül a kereszttséget egy fához is hasonlíthatjuk, melynek igaz gyümölcsei, ágai átnyúlnak a földi életen s az örökkévalóságig elérnek.

Miért keresztelünk? Mert Isten így akarja. Mert Jézus Krisztus így parancsolta. Tehát nem az emberi készség az alapja, a gyökere, hanem az Isten akarata.

Miért lehet gyermeket keresztelni, aki nem magától jön, hanem hozzák, aki nem tud beszélni, csak sír? Azért, mert Isten az embert, a gyermeket öröktől fogva kiválasztotta. Ahogyan a 90. zsoltárban énekeljük: Még hegyek nem voltak, föld nem formáltaték, Isten volt, és tudott rólunk. Ahogyan a szép karácsonyi énekünk is mondja: „Még meg sem formált szent kezed, Már elváltástál engemet” (329. dicséret). Éppen ezért, amikor gyermeket keresztelünk, elnézünk, visszanezünk egészen a születésünk elé, a minket kiválasztó Isten kegyelméig.

Azért lehet, azért kell keresztelni, mert Isten kiválasztó Isten. Mert Isten a földön anyaszentegyházat akar, a mennyben pedig üdvözült sereget. Tagjait öröktől fogva kiválasztotta, és a kereszttség szent pe-

csétjével, a vízzel, amelyik látható, Szentlelke által befogadja az anyaszentegyházba.

Mi a kereszttségnek a földi életre vonatkozó áldása és haszna? A szülők, a család azt mondják gyermekük megkeresztelése előtt, a templomban állva, némán is azt mondják: Uram, mi ezt a gyermeket vállaljuk, boldogan, örömmel. Ennek a pici kisgyermeknek minden gondját. Virrasztunk mellette, verejtékezzük érte. De az, hogy idehoztuk megkeresztelni, azt jelenti, hogy akkor leszünk nyugodtak, ha ez a gyermek velünk együtt a tied. Akkor leszünk boldogok, ha felnőttek, nagyszülők, keresztszülők a te gyermekeid maradhatunk, ha gyermekeiddé válhantunk. És ezzel a gyermekkel bizonyosra

vesszük, hogy oltalmadban, védelmedben vagyunk.

Milyen jó lenne, ha minden szülő ezt mondhatná! És a keresztszülők szerepéről talán még többet kellene prédikálni és még többet írni arról, hogy mit jelent igazán keresztszülőnek lenni. Bár minden keresztszülő igaz hívő és tiszta életű, istenfélő ember lenne! Aki el tudná mondani, amikor gyermeket vesz a karjaiba és a templomba viszi, hogy megkereszteljék: Uram, ez a gyermek nem tud beszélni, de mi gondoskodunk arról, hogy úgy fog felnőni, hogy a tied s hogy egyszer boldogan fogja megvallani, hogy élete legnagyobb ajándéka az, hogy meg lett keresztelve. A család, a rokonság pásztorok, akik vigyáznak a gyermekekre. Útitársak, akik kísérik őt.

És mi a gyülekezet szerepe? Milyen jó, hogy egy pici gyermek helyett, jövőjére nézve, akinek hite még nincs, ott van a gyülekezet hite! Körülveszi, védi, utat mutat neki.

A kereszttség elér a síron túlra is. Amikor már elmentünk és lábunk nyomát régen befújta az őszi szél és befedte a tél hava, amikor talán már nem is fognak ránk emlékezni... Fejfánk kikorhadt, a kövön, a márványon is erőt vett az idő. Talán már a temető is meghalt, szántófölddé vagy lakóhellyé vált. Amikor visszajön Krisztus, az, akinek utolsó mondata a földön a keresztelés parancsa, akinek majd az első feladata lesz, ha visszajön az égnek felhőin, összegyűjteni az övéit, feltámasztani a porból a testet, megtisztítani a lelket... Akkor lesz majd igazán a mienk a kereszttség legnagyobb gyümölcse: a bűnbocsánat, az üdvösség – ami itt még csak reménység és hit, hogy kiválasztott az Isten, akkor valósággá válik.

Hát ilyen nagy dolog a kereszttség. Örülj, hogy megkereszteltetted! És gondoljunk szeretettel azokra, akik valaha templomba vittek, hogy a kereszttség vize reánk csorduljon. Különösen ha már régen elmentek az elé, aki visszajön. Áldjuk Istent, aki gazdagítja a gyülekezetet! A szülőkért, a keresztszülőkért, a családjáért, a gyülekezetért. És áldjuk Istent, mert azé vagyunk, aki Atya, Fiú, Szentlélek, és mindörökké az övé maradunk.

Ezt jelenti a kereszttség. Drága kincs ez. Így tekintsd rá! És köszönd meg az Úr Istennek, hogy az övé vagy!

Molnárné Miklós Malvína

JELENTÉS AZ EGYHÁZKÖZSÉGI VÁLASZTÁSOKRÓL

Miután 2007. július 1-jén hatályba lépett a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinata által elfogadott 3/2007-es számú, az egyházi tisztségek betöltéséről szóló törvény, összességében az egyházközi választások megtartásával kezdetét vette egyházunkban az általános tisztújítás. Az egyházközi választások – a Zsinati Irodára beérkezett jelentésekből kiállított hivatalos értékelés szerint – jórészt rendben lezajlottak, az egyházmegyénkénti helyzet a következő:

A Pozsonyi Református Egyházmegye területén egy gyülekezet kivételével minden egyházközösségben jogerőre emelkedtek a választási eredmények. A Pozsonyi Református Egyházközösségből érkezett fellebbezés értelmében az egyházmegye elnöksége a választási folyamatban szabálytalanságot állapított meg, aminek következtében a választási eredmények jogerőre emelkedése a nevezett egyházközösségben halasztott hatályban van. Az egyházmegyei elnökség jogellenességre hivatkozva – egyben aggályosnak tartva az érintett presbitérium elnökségének önkéntes törvénykövetését – elrendelte, hogy a vá-

lasztást a Pozsonyi Református Egyházközösségben de jure meg kell ismételni.

A Komáromi Református Egyházmegye területén a választások szabályszerűen lezajlottak, és a választási eredmények jogerőre emelkedtek.

A Barsi Református Egyházmegye területén a választási eredmények jogerőre emelkedtek. A választások során a Nyitrai Református Egyházközösségben szabálytalanságok merültek fel, azonban a gyülekezet választási eredményét – a jogorvoslati eljárás során – az egyházmegyei bíróság helybenhagyta. Így a Barsi Református Egyházmegyében az egyházközi választások lezártak tekinthetők.

A Gömöri Református Egyházmegye területén a választások szabályszerűek voltak, és a választási eredmények jogerőre emelkedtek.

Az Abaúj-tornai Református Egyházmegye területén a választások szabályszerűen zajlottak le, így a választási eredmények jogerőre emelkedtek.

A Zempléni Református Egyházmegye területén a választási eredmények a Garanyi Református Egyházközösségen kívül mindenütt jogerőre

emelkedtek. A garanyi egyházközösségben még a gondnok személye kérdéses, az ügyben előrelépés a húsvét utáni időszakban várható.

Az Ungi Református Egyházmegye területén a választások szabályszerűen zajlottak le, így a választási eredmények jogerőre emelkedtek.

A Nagymihályi Református Egyházmegye területén a választási eredmények a Nagymihályi Református Egyházközösség kivételével jogerőre emelkedtek. A nagymihályi egyházközösségben még nincs gondnok választva, az ügyben előrelépés húsvét után várható.

Az Ondava-hernádi Református Egyházmegye területén a választási eredmények a Kolbásai Református Egyházközösség kivételével jogerőre emelkedtek. A kolbásai egyházközösségben még nincs gondnok választva, az ügyben előrelépés a húsvét utáni időszakban várható.

Summa summarum: a 2007. évi egyházközi választások – a jogorvoslati kitételekkel párhuzamot vonva – lezártak és akceptáltak tekinthetők.

Isten áldása kísérje az újonnan választott egyházközi tisztségviselőket, legyenek Isten országának építésében fáradhatatlan munkatársak!

A Zsinati Iroda

Megalakult az Egyetemes Választási Bizottság

Március 1-jén Hanván megtartotta alakuló ülését az Egyetemes Választási Bizottság, amelynek feladata, hogy eljárjon az előttünk álló egyházmegyei és egyetemes egyházi választások során. A bizottság tagjai a következő személyek: **Bucuszázy István** (Somorja), **Básti Péter** (Komárom), **Dálnoky Ernő** (Hontvarsány), **Milen Marcell** (Simonyi), **Parti Tibor** (Szeszta), **Szaszák Malvin** (Zemplén), **id. Hranýó Mihály** (Abara), **Danica Džačková** (Lasztomér); az ondava-hernádi egyházmegye még nem választotta meg a választási bizottsági tagját. A póttagok: **Lőrincz Otília** (Apácaszakállas), **Kocsis Mihály** (Komáromszentpéter), **Oros Zoltán** (Ipolság), **Molnár István** (Királyhelme), **Zuti Sándor** (Vaján), **Pavol Kačkoš** (Vásárhely); a gömöri, az abaúj-tornai és az ondava-hernádi egyházmegye nem választotta meg képviselőjét.

A bizottság jelen sorok írójának személyében megválasztotta elnökét, akinek akadályoztatása esetén az elnökhelyettes, Milen Marcell jár el.

A bizottság áttekintette a választások során előtte álló feladatokat, és meghatározta üléseinek időpontjait. Következő ülésére június 7-én kerül sor, amikor is összesíti a jelöléseket és megvizsgálja, hogy a jelölt személyek teljesítik-e a választási feltételeit. (A bizottság elnöke felhatalmazást kapott,

hogy amennyiben azt az egyházmegyei jelölőközgyűlések időpontjai megengedik, ezt az ülést előrehozza május 31-re.)

A bizottság az első fordulón leadott szavazatokat szeptember 20-án, a második fordulón leadott szavazatokat pedig november 8-án számolja meg. A bizottság határozatot hozott a választásra bocsáthatóság feltételeinek megvizsgálásával kapcsolatban is. Ennek a határozatnak az értelmében lelkesi tisztség esetén a Zsinati Iroda által vezetett törzslapot veszi figyelembe, világi tisztség esetén pedig az illetékes egyházközösség és egyházmegye elnökségének nyilatkozatát kéri arról, hogy a jelölt személy presbiter-e jelenleg vagy volt-e presbiter a múltban.

A bizottság továbbá megbízta elnökét, hogy a rendelkezésre álló adatok (a 2007. évi segélyalapi befizetések) alapján tájékoztassa az anyaegyházközösségeket a várható szavazati számértékekről. Az anyaegyházközösségek a tájékoztatás alapján helyreigazítást kérhetnek a bizottság következő üléséig, amikor is a bizottság véglegesen meghatározza az egyes egyházközösségek szavazati számértékét.

Básti Péter

*

Az Egyetemes Választási Bizottság postacíme a következő: **Szlovákiai Református Keresztény Egyház, Egyetemes Választási Bizottság, Jókai u. 34., P. O. Box 78., 945 01 Komárom.**

Az alázatról

Az alázatos ember az, aki elismeri kicsiny voltát a másikkal szemben, ha bizonyos mértékig függőségi viszonyban van a másik emberrel – és nem berzenkedik ellene. Például egy szolga akkor szolgálja alázattal az urát, ha engedelmeskedik a parancsainak, ha jól elvégzi a dolgát.

Az Istennel szembeni alázatnak a biztos jele, hogy nem írom elő neki, hogy milyen legyen, hogy mit, mikor és hogyan tegyen! Sőt, kérdőre sem vonhatom! „*Bűnösnek mondasz engem, hogy te lehess igaz?*” (Jób 40, 8b) – kérdezi Jóbtól Isten.

Vajon kérdőre vonhatja-e az agyagcserép az alkotóját, hogy

miért olyannak formálta, amilyennek? „*Ugyan ki vagy te, ember, hogy perbe szállsz az Istennel? Mondhatja-e alkotójának az alko-*

tás: »*Miért formáltál engem ilyenre?*«” (Róma 9, 20). Mi csak teremtmények vagyunk, és alázattal tartozunk a Teremtőnek. Még a szülőidet sem vonhatod kérdőre, hogy miért ilyen a szemed, a szád, az alakod...

Jézus legyen a példa, hiszen Ő mondja magáról, hogy „*tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű*” (Mt 11, 29). Jézus megalázta magát, azaz fejet hajtott az Atyának, vagyis teljesítette az ő akaratát: elment egészen a kereszthalálra – miattunk (Fil 2, 8). Érted és énértem!

Maczkó Mária népdalénekes nyilatkozta egyszer, hogy édesapja egy tanítást hagyott rá. Kivitte őt a mezőre, megálltak egy búzátábla előtt, és azt mondta: „Nézd csak, leányom, ezt a búzátáblát! Amelyik kalász tele van, az lehajítja a fejét, az üres pedig az égre mutat.”

Isten még a természet által is tud tanítani bennünket, tud képeket, szimbólumokat állítani elénk a mi tanulságunkra. Csak az a kérdés, hogy vajon felismerjük-e. Vizsgáld meg magad, hogy te melyik búzalkalászra hasonlítasz, és főleg, hogy melyik szeretnél lenni! Alázd meg magad!

Vendég Mária

Bibliai történetek gyerekeknek

Ez a könyv nekem igen tetszett, és sok dolgot megtudtam a Bibliáról belőle. 52 ószövetségi és 53 újszövetségi történetet írtak le úgy, hogy a gyerekek is megértsék. Ezért is ajánlom minden gyerekeknek elolvasásra. Van egy térkép is benne az Ószövetség és egy az Újszövetség koráról. Keresztes Dóra illusztrálta, és nekem a képek is tetszetek.

Hátul a tartalomnál minden történetnél oda van írva, hogy a Bibliában hol található, az időrendi táblázatokban pedig meg lehet nézni, hogy a történet mikor és hol történt meg. Szóval a Magyar Bibliatársulat megbízá-

sából igen szépen adta ki ezt a könyvet a kiadó.

–klb–

(Kálvin János Kiadó, Budapest 2006)

Mi lenne, ha...

...a Bibliánkat úgy kezelnénk, mint ahogy a mobilunkat?

...mindig magunkkal hordanánk?

...mindig visszafordulnánk érte, amikor otthon felejtettük?

...ajándékba azt adnánk?

...bajunkban elsőként ezt vennénk elő?

...úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

...az ígéretekre úgy néznénk, mint az sms-ekre?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk: összeköt a „hívott” füllel, Istennel, ezáltal is tudunk Vele kommunikálni, aki ezen keresztül válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert soha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a 100 százalékos lefedettséget az egész Földön, és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenezen hívható...

(Forrás: Online Magazin, 2008. február)

Egyházunk Zsinati Tanácsa a 29. ülésén, amelyet 2008. március 8-án Hanván tartott meg, az alábbi közérdekű határozatokat hozta:

A Zsinati Tanács 29. üléséről

– Tudomásul vette a 27. és 28. ülés határozatainak kiértékeléséről szóló jelentést, és jóváhagyta a 27. és 28. ülés jegyzőkönyvét.

– Tudomásul vette a lelkészek válásai ügyében folyó fegyelmi eljárásokról szóló tájékoztatást.

– Semseiné Késmárky Ágnes 2008. április 1-től kirendeli segédlelkészi szolgálatra a Hetényi Református Egyházközségbe. Felügyelő lelkipásztora Palcsó Attila. Semseiné Késmárky Ágnes segédlelkészi kirendelése nem jár munkaviszonnyal és a társadalombiztosítási járulékok fizetésével.

– Megbízta Rákos Loránt intézeti segédlelkészt, hogy 2008. szeptember 30-ig állítsa össze az egyházunkban hatályos jogszabályok és rendeletek hivatalos gyűjteményét.

– A Zsinat elé terjeszti a teológusok számára előírt gyakorlatok teljesítésének irányelveiről szóló szabályrendelet-tervezetet. Felkéri Básti Péter zsinati tanácsost és Rákos Loránt intézeti segédlelkészt, hogy a szabályrendelet-tervezet szövegbeli kiigazításait végezzék el.

– Hozzájárult Géci Erika megválasztásához a Vámoslucskai Református Egyházközségbe.

– Hozzájárult Molnár Sándor megválasztásához a Rimaszombati Református Egyházközség első lelkészi tisztségébe. A Zsinati Tanács meghagyja, hogy az egyházközség készítsen szabályrendeletet a két lelkészi állás egymáshoz való viszonyának tárgyában és azt jóváhagyásra terjessze a legközelebbi egyházmegyei közgyűlés elé.

– Tudomásul veszi Nagy Ákos Róbert esperes jelentését Orémus György nyugdíjas lelkipásztornak egy következő évre történő marasztalásáról a Balogiványi Református Egyházközségben.

– Megköszöni a Nagymihályi Református Egyházközség meghívását, és kész valamelyik következő ülését Nagymihályban tartani.

– Csak abban az esetben járul hozzá a Mokcsakereszi Református Egyházközség 26 031 négyzetméternyi ingatlana eladásához, ha az egyházközség a vételár 80 százalékát ingatlan (szántóföld) vásárlására fordítja.

– Megelégedéssel vette tudomásul, hogy a Pozsonyi Református Egyházközség kész együttműködni a Keresztyének Találkozója 2008 megszervezésénél, ren-

delkezésre bocsátja a templomot és anyagiilag kész hozzájárulni a találkozó szervezéséhez.

– A lelkészjelölti jogállás megadásánál minden esetben a kérelmező meghallgatása után fog dönteni.

– A Segélyalap rendkívüli támogatás terhére 30 000 korona támogatást hagyott jóvá a Bési Református Egyházközség részére a viharkárok elhárítására.

– A Segélyalap rendkívüli támogatás terhére 45 000 korona támogatást hagyott jóvá a Kistoronyai Református Egyházközség részére a viharkárok elhárítására.

– Jóváhagyta 200 000 korona kölcsön folyósítását az Ekeli Református Egyházközségnek. A kölcsön visszafizetésének határideje 2013. december 31. A kölcsön inflációt kiegyenlítő kamatát 4,5%-ban szabta meg. A kölcsön kizárólag az ekeli lelkészlak felújításának finanszírozására használható.

– Kész már a jelenlegi évben bejegyezni a prágai missziós egyházközséget. Mivel a bejegyzés alkotmánymódosítást igényel, megbízta Básti Péter zsinati tanácsost, hogy a következő ülésre készítse el a szükséges alkotmánymódosításra és törvénymódosításra vonatkozó javaslatot.

– Hozzájárult ahhoz, hogy a Kulcsodi Református Egyházközség a tulajdonában levő 304/1-es számú parcellát (11 ár) elcserélje a Horváth Klára tulajdonában levő 623-as számú parcellára a dunaszerdahelyi kataszterben (11 247 négyzetméter).

– Úgy határozott, hogy a 2008. évtől egyházunk csak az egyházat támogató egyháztagok szerint képes befizetni a tagdíjat az Ökumenikus Tanácsnak. Javasolja, hogy az Ökumenikus Tanács Igazgatótanácsa újra foglalkozzon a tagdíjak kérdésével és módosítsa a jelenleg hatályos szabályzatot.

– Tudomásul vette, hogy egyházunk 2008. március 1-től intézeti lelkészként alkalmazta Thomas Herwing lelkipásztort.

– Jóváhagyja, hogy Karvansky Mónika lelkészjelölt tanulmányai befejezése előtt exmittálva legyen. A Zsinati Tanács 2008. május 1-től segédlelkészként alkalmazza Karvansky Mónikát. Felügyelő lelkipásztora Soós Mihály bécsi lelkipásztor.

– Egyházunk alkotmányának 9. paragrafusa (2) bekezdése alapján jóváhagyta, hogy a Tussai Református Egyházközség leányegyházközségeként megalakuljon a Hóri Református Egyházközség.

– A Segélyalap rendkívüli támogatás terhére 50 000 korona támogatást hagyott

jóvá az Alsóhutkai Református Egyházközség részére a viharkárok elhárítására.

– Tudomásul vette Balogh Enikő bacsikai segédlelkésznek a munkaviszonya megszüntetésére vonatkozó kérelmét, és kész közös megegyezés alapján 2008. május 31-ei hatállyal felbontani vele a munkaszerződést. A Zsinati Tanács hozzájárul ahhoz, hogy Balogh Enikő hátralévő segédlelkészi szolgálati idejét 2008. június 1-től a Dunántúli Református Egyházkerületben folytathassa.

– Jóváhagyta a Szódói Református Egyházközség 195/6-os számú parcellájának eladását – azzal a feltétellel, hogy az eladásból származó jövedelmet az egyházközség csak a legszükségesebb kiadásokra fordíthatja és 2009-ben a bérleti jövedelmek beérkezése után egy hektár földet vásárol.

– Jóváhagyta a Szódói Református Egyházközség 271-es számú parcellája 403 négyzetméternyi területének eladását – azzal a feltétellel, hogy az egyházmegyei közgyűlés az eladást jóváhagyja és az egyházközség az eladásból származó jövedelmet csak a legszükségesebb kiadásokra fordíthatja, 2009-ben pedig a bérleti jövedelmek beérkezése után egy hektár szántóföldet vásárol.

– Hozzájárult Süll Tamás megválasztásához a Kulcsodi Református Egyházközségbe.

– Hozzájárult ahhoz, hogy a Bánóci Református Egyházközség a tulajdonában levő ingatlanát, amely a 60-as számú parcellán található (79 négyzetméter), eladja – azzal a feltétellel, hogy az egyházmegyei közgyűlés az eladást jóváhagyja.

– Elfogadhatatlannak tartja az iskolai törvény tervezetét amiatt, hogy a nemzeti kisebbségek iskoláit idegen nyelvű iskolákként határozza meg. A Zsinati Tanács megbízta Erdélyi Géza püspököt, hogy ezen álláspontját tolmácsolja a kormánynak.

– Elrendeli, hogy az általa felállított bizottság készítse el a Nagymihályi Református Egyházközség könyvvizsgálatát 2000-től 2005-ig. Az ellenőrzést végző bizottság tagjai: Ján Marcinčák, Marián Hamari, Juraj Brecko, Újlaky Ferenc, Gabriela Hertnekiová. A vizsgálat eredményét három hónapon belül terjessze a Zsinati Tanács elé.

– Megbízta a Zsinati Irodát, hogy hívja fel az egyházközségek elnökségeinek a figyelmét arra, hogy megváltoztak az egyházközségek gazdálkodását és adózását magukba foglaló hatályos törvények.

Előző számunkban részletesen ismertettük az adónk két százalékkal történő támogatással kapcsolatos tudnivalókat, s kértük mind a természetes, mind a jogi személyeket, hogy befizetett adójuk két százalékkal az egyházunkhoz kötődő szervezetek valamelyikét támogassák. Ugyanezzel a kéressel fordulunk most újra azon természetes személyekhez, akik az adóelőlegüket a munkáltatójukkal számoltatták el.

Felajánlási nyilatkozatukat és a befizetett adójukról a munkaadójuk által kiállított igazolást (az űrlapok márciusi számunk mellékletét képezték) **2008. április 30-ig** kell eljuttatniuk a lakhelyük szerint illetékes adóhivatalba.

Tisztelettel kérjük, hogy viselkedjen öntudatos polgárként és egyháztagnaként, ne hagyja elúszni a törvények által tálcán kínált lehetőséget, tegyen jót és adója két százalékkal az egyházunkhoz kötődő szervezetek valamelyikét támogassa!

A református háttérű szervezetek

Az idei évre regisztrált református háttérű szervezetek adatai, mégpedig regisztrációjuk sorrendjében:

Záujmové združenie Gábora Lónyayho – Lónyay Gábor Egyesület

Cím: 076 74 Drahňov (Deregyő) 216. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 31256732.

Živá voda – Élő Víz

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 36096415.

Timoteus

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 37970836.

Ženský spolok pri Reformovanej kresťanskej cirkvi v Komárne – Komáromi Református Nőegylet

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 37862189.

Adónk két százalékkal a református háttérű civil szervezeteket erősítsük!

RE-MI-DIA – Reformovaná misia a diakonia

Cím: Nám. sv. Cyrila a Metoda 51, 078 01 Sečovce. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 35581620.

Dobrý Pastier Pribeník – Jó Pásztor Perbenyik

Cím: Kostolná 216/3, 076 51 Pribeník (Perbenyik). Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35581051.

Koinonia

Cím: Kostolný rad 13, 077 01 Kráľovský Chlmec (Királyhelmece). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 31256384.

Bodor István

Cím: Hlavné námestie 16, 979 01 Rimavská Sobota (Rimaszombat). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 37954083.

Paulos

Cím: 049 43 Jablonov nad Turňou (Szádalmás) 110. Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35581875.

Bona causa

Cím: Sv. Michala 38, 934 01 Levice (Léva). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 36096458.

Zväz reformovanej kresťanskej mládeže v Moldavskej nížine – Bódva-völgyi Református Ifjúsági Szövetség

Cím: Hlavná 47, 045 01 Moldava nad Bodvou (Szepsi). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35556722.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku pri Reformovanej základnej škole cirkevnej, Dolný Štál – Az Alistáli Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: Hlavná 85, 930 10 Dolný Štál (Alistál). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 341.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku, Cirkevné gymnázium

s vyučovacím jazykom maďarským, Levice – A Lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium Szülői Munkaközössége

Cím: Sv. Michala 38, 934 01 Levice (Léva). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 240.

Rodičovské združenie Reformovaneho cirkevného gymnázia v Rimavskej Sobote – A Rimaszombati Református Egyházi Gimnázium Szülői Munkaközössége

Cím: Daxnerova 42, 979 01 Rimavská Sobota (Rimaszombat). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 37949071.

Kálvin

Cím: Nám. Jána Kalvína 2/A, 929 01 Dunajská Streda (Dunaszerdahely). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 45010340.

Reformovaná záchranná misia – Református Mentőmisszió

Cím: 930 14 Mad 104. Jogi forma: účelové zariadenie cirkvi (egyházi célintézmény). IČO: 36078158.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku, Základná škola Reformovanej cirkvi s vyučovacím jazykom maďarským, Rožňava – A Rozsnyói Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: Kozmonautov 2, 048 01 Rožňava (Rozsnyó). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 206.

Eklézia

Cím: Čepel'ská 55, 079 01 Veľké Kapušany (Nagykapos). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 35581557.

Reformovaná kresťanská cirkev – cirkevný zbor, Vydrany – Nemeshodosi Református Egyházközség

Cím: 930 16 Vydrany (Nemeshodos) 240. Jogi forma: účelové zariadenie cirkvi (egyházi célintézmény). IČO: 35594624.

Pro Ecclesia

Cím: Kósu Schoppera 25, 048 01 Rožňava (Rozsnyó). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 31256325.

Készítette: –akb–

„Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk. Maradjon ve-lünk, Uram, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!” (Zsolt 33, 20.22).

Az Úr kegyelmében bízva, adventi evangelizációval zártuk az őszen-dőt a testvérgyülekezetekkel közösen a körösi kultúrházban. Két estén át **Uwe-Martin Schmidt** jókai missziós lelkipásztor hirdette az Igét az ingyen kegyelemről, a bűnös ember megiga-zulásáról. A kegyelem csodálatos szó, nem elvont valami, hanem Valaki, egy személy: az Úr Jézus Krisztus. Az Isten szeretete, melyet nem lehet kiér-demelni, megszolgálni, saját erőnk-ből megszerezni. Ingyen kapja az, aki magát megalázva leborul, hogy Isten felemelhesse. Az ingyen kegyelmet sok ember nem képes elfogadni, mert kicsinyhitűsége vagy büszkesége, esetleg féltérítékoszottsága nem en-gedi – amint az a hallgatóság hozzá-sólásaiból kiderült.

Az új évben folytatódott a Pro Ecclesia-délutánok. Január utolsó csütör-tökén **Gyüre Zoltán** nyugalmazott lelkipásztor tartott rendkívül érdekes előadást a teremtéstörténetről. Ez az év a Biblia éve, s mivel a Biblia a te-remtéstörténettel kezdődik, erről szólt

Rozsnyó

Aktuális témák voltak terítéken

az előadás. Az, hogy hogyan jutottunk el az emberi létbe, régóta foglalkoz-tatta az embereket, de mindig belega-balyodtak saját elméleteikbe, kiélező-dött az ellentét a természettudomány és a Biblia tanítása között. Az előadás nem azt hangsúlyozta, hogy melyik-nek van vagy nincs igaza, mert ez a hívő ember számára nem kérdés. Csak akkor kerül egymással szembe a két elmélet, ha félremagyarázzuk a küldetésüket.

A természettudomány azt kutatja, hogy kicsoda az ember, a Biblia pe-dig, hogy kicsoda az ember. Miben hasonló az állatokhoz, és miben kü-lönbözik tőlük? Tudjuk, hogy az em-ber testi felépítése sokban megegye-zik az állatokéval, de az emberbe Isten a saját lelkét lehelte, s így egé-szen más küldetést kapott. Az Isten lehelete, Szelleme által képes az em-ber istenközelségben élni, imádság által vele állandó kapcsolatban lenni; Isten az eszközévé, hordozójává tette az embert. Az istenközelség, a kap-csolat a bűn által romlott meg – hang-súlyozta az előadó.

A február 26-án tartott előadás té-mája a bűn eredete volt. A Biblia a kí-gyóval való beszélgetés mitikus képé-ben mutatja be, honnan ered a bűn. Azt mondja a kígyó az embernek: olyanok lesztek, mint az Isten. „Isten-kedésre” buzdítja az embert: én va-gyok a magam istene, én magam döntöttem el, mi a jó és mi a rossz – eb-ben van a bűn eredete. A bűn megtá-madta az Istennel való szeretetkap-csolatot, elszakított Istentől. A bűn el-leni harc egyetlen módja a visszatérés Istenhez, a megtérés. A *metanoia* görög szó eredeti jelentése: hátra arc! A célt tévesztett ember visszafordulása a bűnös útról Istenhez. Sok em-ber nincs tisztában a bűn fogalmával, összetéveszti a bűnözéssel, és azt gondolja, nincs szüksége megtérésre. Ezért kell olvasnunk a Bibliát naponta, mert benne mint egy tükörben meglát-hatjuk igazi arcunkat, és csak Isten Szelleme tehet képessé arra, hogy felismerjük bűnös voltunkat.

„...mindenki vétkezett, és hiájával van az Isten dicsőségének” (Róma 3,23).

Mixtaj Johanna

lebb hozza egymáshoz az embereket és a közösségeket. Imádkozással építjük a keresztyénség közös házáat! – modta.

Mahulányi József ígéhirdetése is az imádság szerepének fontosságát emelte ki. Az ima az egység erjesztője: az együtt imádkozó család (gyülekezet) együtt marad, s az imádság csodákra képes. Imáink alatt személyes kapcsolatot teremtünk Istennel. Az imádság nem monológ, hanem párbeszéd, hiszen az Isten azt válaszolja nekünk: szeretlek téged. Az istenhit nem magánügy – a hívők hatással vannak környezetükre, embertársaikra, és nem akarnak sekrestyébe zárva élni. Az Isten-nek terve van velünk, küldetésünk van ezen a földön – hirdette a plébános.

Lukáš Jókai római katolikus káplán kérdéssel indította szöszéki beszédét, mi-kor megkérdezte, hogy kinek az érdeme, hogy mi most itt összejejtünk. Jézus Krisztusé, aki egyesít bennünket – adta meg a választ. Ő számunkra a legnagyobb ajándék, a szeretet megtestesítője. Ezt a kincsünket ajándékozzuk mi is a vilá-gnak!

Az istentisztelet áldással és énekléssel ért véget.

–korpás–

Ipolyság

Az ökumené szellemében

Az ipolysági evangélikus templom ha-rangja 2008. január 23-án ökumenikus istentiszteletre szólította a város három egyházközösségének (római katolikus, e-vangélikus és református) a híveit. A Krisztus-hívők egységéért rendezett öku-menikus imahét keretében megtartott is-tentisztelet újabb alkalmat teremtett a három felekezet híveinek meghitt kézfo-gására.

Az imahét vezérigéje a „Szüntelenül imádkozzatok” (1Thessz 5,17) volt. Az is-tentisztelet énekeinek alaptémája római katolikus részről Jézus magasztalása, evangélikus és református részről pedig a keresztyényeket/keresztyéneket egyesítő Krisztus dicsérete volt. A szlovák és ma-gyar nyelven elhangzott énekeket és íge-hirdetéseket a keresztyén sorsközösség szellemisége hatotta át.

A házigazda evangélikus gyülekezet nevében **Hana Ševečková** lelkész kö-szöntötte a mintegy száz egybegyűltet. Hangsúlyozta azt a meggyőződését, hogy a jelenlevők Isten gyermekeiként s igaz testvérekként térnek majd meg otthona-ikba.

Mahulányi József római katolikus es-peresplébános rövid eszmefuttatásában azt a gondolatot domborította ki, hogy meg kell bánni mindenkinek azokat a bű-nöket, melyek a keresztyén egység megte-remtésének útjában állnak.

A szöszékről elsőként **Izsmán Jónás** református lelkipásztor szólt, mégpedig a *2Móz 3,1–12* alapján. Ígéhirdetésének a-lap gondolata volt, hogy az ima csodákra képes, amire ékes példa Ágoston imád-kozó lelkületű édesanyja, aki szüntelen imádkozással az Istenhez fordult, hogy terelje fiát a keresztyén hit útjára. Mert ami az embernél lehetetlen, lehetséges az Istennél. Bármilyen nyomorúságba is ke-rüljünk, tudnunk kell, honnan jöhet a se-gítség. Mózesnek egykor ezt mondta Isten: Bizony, én veled leszek. A ma hitbeli feladatainak megvalósításához megkap-hatjuk mi is ugyanezt a biztatást.

Hana Ševečková az előítéletek szerte-foszlátásának gondolatát helyezte ígéhirdetése középpontjába. Ez egyaránt vo-natkozik mind az emberi kapcsolatokra, mind a felekezetek együttműködésére. Az ima összeköti az embert az Istennel, köze-

Gúta Ökumenikus imanapot tartottunk

Gúta város történelmében most először került sor arra, hogy az egymás mellett működő történelmi egyházak (római katolikus, evangélikus és református) lelkészei az ökumenikus imahét keretében ökumenikus istentiszteletet tartsanak. Az istentisztelet mindenható Istenünk kegyelméből 2008. január 23-án volt, melyen a felsorolt felekezetek tagjai nagyon szép számban képviselték gyülekezetüket.

A szolgálattevők

Simon Ilona lelképásztor az istentisztelet kezdetén a református gyülekezet presbitériumának és tagjainak nevében is köszöntötte két szolgálatát, **Štefan Bálint** evangélikus lelképásztort és **Elek László** római katolikus esperesplébánost,

valamint a megjelent keresztyén gyülekezetet.

A kiadott program szerinti napi bibliai szakaszokat minden lelkész gyülekezetének a nyelvén olvasta fel, így történt az azt követő rövid igemagyarázatok elmondása is. (Erre azért volt szükség, mert evangélikus testvéreink szlovák anyanyelvűek, és a katolikus testvérek között is vannak szlovákok.) Az igemagyarázatokban mindhárom lelkész hangsúlyozta a keresztyén hívek közötti egység szükségességét, annak munkálását, hiszen a mi Urunk, a Jézus Krisztus is ezért imádkozott főpapi imádságában. Imádkozni is mindenki a saját anyanyelvén imádkozhatott. Az énekeket főként református énekeskönyvünkől énekeltek, szívesen tanulták meg őket a más felekezetű testvéreink is.

Hisszük, hogy az ökumenikus imaheti alkalmunknak az Úr kegyelméből lesz folytatása és elindulásunk a másik felé nem volt hiábavaló.

S. I.

Jablonca Megemlékezés és hálaünnep

2008. január 27-én a jabloncai gyülekezet szeretett lelképásztorára, **Lenkey Barnabásra** emlékezett halálának 45. évfordulóján. 1898. szeptember 6-án Rozsnyón született, gimnáziumba ugyanott, teológiára Pápán és Szegeden járt. A teológia elvégzése után először Perőcsényben (ma Magyarország) szolgált, majd Garamvezekény, Léva, Ipolypásztó következett. 1926. január 17-én lett a jabloncai gyülekezet megválasztott lelképásztora, a tisztséget egészen 1963. január 24-ig, haláláig töltötte be.

A lelkész a 73. zsoltár 26. versével emlékezett az iskolát és tanítólakást építő lelképásztorra és a hűséges, odaadó presbiterekre, a kurátorra, akik mindvégig segítettek a munkájában, amiből nagyon sok áldás fakadt. Megváltozik a gondolkodásunk, átértékelődik az életünk, ha Istennel járunk. Gyengeségünk, törekenységünk Istennek köszönhetően megváltozik. Szüksége is volt erőre, mert Lenkey Barnabás megjárta a szépsi munkatáborot, elvei miatt rákerült a kitelepítettek listájára. A politikai helyzet megváltozása volt az oka, hogy végül is itthon maradt.

Higgyük el, a keresztyén ember ereje elsősorban hitében, Istenbe vetett bizodalomban mutatkozik meg. Miként a testi

és lelki javakat, a hitet is kérni kell Istentől, s ha már megkaptuk, akkor növeljük bátran azt! Hit és bátorság, ha ez a kettő megvan, akkor bízunk rá életünket Istenre, miként ezt ők is tették. Ragadjuk meg bizalommal azt a láthatatlan kezet, amely áldásként végigkísér mindnyájunkat az idők végezetéig – hangzott az istentiszteleten.

Utána a temetőben koszorút helyeztünk a síremlékére. A megemlékezésen részt

vett a lelkész lánya, Lenke, és unokája, Zoltán is. A szertartás végén a nagytiszteletű asszony kedves szavakkal köszöntötte meg a gyülekezetet, hogy ilyen hosszú idő után sem feledkezett meg egykori lelképásztoráról.

Az istentisztelet kezdetén és végén **Gecs Nikolett** és **Gecs Arletta** szavalata tette meghittebbé a megemlékezést.

S. K.

Ipolypásztó Megemlékezés Zalabai Zsigmondról

Zalabai Zsigmond a szlovákiai magyar irodalom egyik legképzettebb, legnevesebb irodalomkritikusa volt. 1948-ban Ipolypásztón született. Ipolyságon érettségizett, majd 1972-ben a Komenský Egyetem Bölcsészettudományi Karán szerzett magyar–angol szakos tanári oklevelet. A hetvenes évek első felében az Irodalmi Szemle szerkesztője volt, később a Madách Könyvkiadó szlovákiai magyar irodalmi részlegének a vezető szerkesztője lett. Figyelmet keltő esszéit és irodalomkritikai dolgozatait *A vers túloidalán* (1974) és a *Mérlegpróba* (1978) című kötetekben gyűjtötte össze. 1981-ben jelent meg a szóképekkel foglalkozó *Tűnődés a trópusokon* című monográfiája, amelyet mind a csehszlovákiai, mind a magyarországi kritika jelentős teljesítménynek kijáró elismeréssel fogadott. A *Haza hív a harangszó* című művében Ipolypásztó történetét dolgozta fel. Míg élt, a község gyülekezetét mindig mindenben támogatta.

A megemlékezés 2008. január 27-én volt az ipolypásztói református templomban az istentisztelet keretén belül. Az istentisztelet elején a helybeli lelkész, jelen sorok írója sok szeretettel köszöntötte a jelenlevőket, majd a *2Móz 15,22–27* alapján hirdette Isten Igéjét. Fő mondanivalója az volt, hogy kell emlékeznünk, mert Isten azt várja tőlünk, hogy mindenre és mindenkire emlékezzünk, aki és ami kedves volt öléte. Tudjuk, hogy a talentum Isten ajándéka, és azzal kell tudni élni és hasznosítani, másoknak is a hasznára fordítani. Zalabai Zsigmond testvérünk ilyen volt. Ő tanított, nevelt, reális képet alkotott mindenről, és igyekezett tudása legjavát nyújtani. Élétében mindig azon volt, hogy a felvidéki magyarság megőrizze méltóságát. Ezért is szerették őt szülőfalujának lakosai.

Az ígéhirdetés után a község polgármestere, **Mészáros Ottó** beszéde következett, aki elmondta, hogy milyen sokat is köszönhet a község lakossága és gyülekezete Zalabai Zsigmondnak, aki 2008. január 29-én ünnepelte volna 60. születésnapját. A beszéd után **Pethő Nikolett** egy részletet adott elő Zalabai Zsigmondnak a *Mindenekről számot adok* című kötetéből.

Az istentisztelet végén – amelyen jelen volt a feleség, **Zalabai Zsigmondné** és gyermekei családjukkal – a gyülekezet elénekelt nemzeti imádságukat.

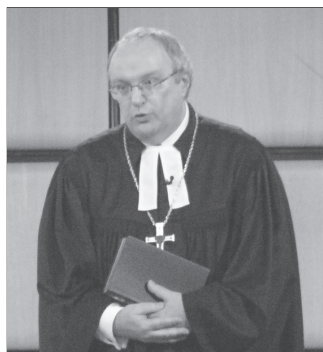
Bugár András

Bécs

Püspökbeiktatás

Január 27-én ünnepelt az Ausztriai Evangélikus Egyház: ekkor iktatták be tisztségébe dr. Michael Bünker tavaly megválasztott püspököt. Az istentiszteletnek (számunkra szokatlan módon) az Austria Center Vienna adott otthont.

Az új püspök 1954-ben született, a bécsi evangélikus teológián tanult, ugyanott doktorált 1981-ben Újszövetségből. 1991-től az Evangélikus Valláspedagógiai Akadémia vezetését is ellátta, 2003-tól a Bécsi Egyetem Evangélikus Teológiai Kara címzetes professzora. Nemzetközileg is ismert teológus: 2006-tól a GEKE (Gemeinschaft Evangelischer Kirchen in Europa) főtitkára, aki egyházunk több lelkészével is baráti kapcsolatot ápol.

Dr. Michael Bünker

Michael Bünker **Herwig Sturm**ot követi a püspöki tisztségben. Elődje végezte a beiktatását is, amiből nem hiányzott a jól irányzott humor sem. Az új püspököt sok egyházi előljáró, számtalan külföldi püspök, köztük **Erdélyi Géza** is, megáldotta. Az ünnepi aktus a hivatali kereszt átadásával zárult.

Michael Bünker a *Róma 8, 18–21* alapján mondta el székfoglaló prédikációját, amit (számunkra ugyancsak szokatlan módon) egy vonósokra és basszusklarinétra írt intermezzo szakított meg. Mivel személyében – cseppet sem mellesleg – az ausztriai reformátusok is új püspököt kaptak, főként a bécsi magyar reformátusok kapcsán őszintén reméljük, hogy az Ausztriai Evangélikus Egyházzal egyre inkább elmélyül a kapcsolatunk. Kívánjuk, hogy tevékenységét kísérje sok áldás.

–akb–

Deregnő

Istennek tetsző dolgok

Az Ungi Református Egyházmegye jó hagyományai közé tartozik, hogy évente két alkalommal (novemberben és februárban) egy-egy evangelizációs hét ad alkalmat a hitbéli növekedésre és elcsendesedésre. Idén a nagybójt kezdetén ismét a deregnői Református Tanulmányi Központ adott otthont az egyházmegye gyülekezeteiből érkezett testvéreknek, hogy nyitott szívvel hallgassák az igét. Ezúttal *Az Istennek tetsző dolgok* volt a téma.

Mártha Géza esperes, nagyszelmenci lelkipásztor ezúttal **Ablonczy Zsolt** budapest-kispesti lelkipásztort hívta meg a szolgálatokra. Az igehirdető először is szembenézett az Istennek tetsző dolgok nehézségével és azzal a problémával, hogy a Szentírás kevés helyen használja ezt a szófordulatot. Nem azért, mintha kevés dolog lenne kedves az Úrnak, hanem

mert a Biblia szóhasználata visszafogott ezen a téren.

Hallhattunk arról, hogy tetszett az Úrnak, hogy Salamon király bölcs és engedelmes szívet kért tőle, hogy népét kormányozni tudja. Az Ószövetség talaján mozogva az igehirdető bizonyosságot tett arról, hogy Isten előtt kedves dolog az, hogy bennünket a maga népévé válasszon (*1Sám 12,22*). Átlépve az Újszövetség bizonyágtételeire közösen figyelhetünk arra, hogy Istennek tetsző volt Pál apostol kiválasztása és elindítása (*Gal 1,15*). Majd a hét lezárásaképpen arra irányította a figyelmünket az ige hirdetője, hogy „*tetszett az Atyának, hogy Őbenne (Jézus Krisztusban) lakozzék az egész teljesség*” (*Kol 1,19*).

Jó alkalmat adtak ezek az igék, igemagyarázatok és személyes bizonyágtételek arra, hogy mélyebbre lássunk Isten dolgaiban, hogy valóban megismerjük a neki

Šachtický

Téli sítábor

Már negyedik alkalommal került megszervezésre a komáromi gyülekezet ifjúsága számára a téli sítábor az Alacsony-Tátrában fekvő Šachtickýban. A szép környezetben, kellemes hangulatú hotelban 2008. február 24-e és 28-a között megtartott alkalom lelki feltöltődést és szórakozást is jelentett.

Az együttlét két fő pontja a Szentírással való foglalkozás és a sielés volt. Örülünk annak, hogy az évek során már sok fiatal elsajátíthatta ezt a szép sportágat. Tudatosítjuk, hogy minden ilyen együttlét jó lehetőség arra, hogy a lelki és egyéb élmények által is jobban összekovácsolódjon a fiatalok közössége.

A táborban a síoktató feladatát **Melicher Andrea** tornatanárnő látta el. Az esti áhítatok alkalmával **Csiffáry Zoltán** presbiter szolgált, az előadásokat és a tábor vezetését **Fazekas László** lelkipásztor biztosította. Köszönet illeti nemcsak az Élő Víz pénzalapot, hanem a hotel vezetőségét is a támogatásért.

Fazekas László

tetsző utakat, lehetőségeket, közösséget, az előtte kedves gyülekezeti és hitbéli életet: hogy a minden dolgunkra kiterjedő teljességet egyedül Jézus Krisztusban ismerjük meg.

Az igehirdető szolgálata viszont nemcsak a gyülekezeti munkára terjed ki: a kilencvenes években a Magyar Televízió református műsorait szerkesztette. Ennek a munkának a gyümölcséből kaptunk ízeletet, amikor is három riport-dokumentumfilm levetítése során megismerhetünk olyan református lelkipásztorokat, mint Zimányi József és Csiha Kálmán, vagy láthattuk azt a kort, amikor a Sárospataki Kollégium megszüntetéséért együtt szállt síkra a világi és egyházi hatóság.

Szóbeli és képi bizonyágtételek erősítettek tehát minket – bizonyítva, hogy az evangélium ereje látható és kézzelfogható élőszóban, de akár kordokumentumok képein és hangjain keresztül is. Isten segítsen minket egyházmegyénkben, hogy a neki tetsző életben a továbbiakban is növekedni tudjunk!

–tf–

A lelkészképesítő vizsgák időpontjai

A Lelkészképesítő Bizottság szervezeti és működési, valamint a lelkészképesítő vizsgák rendjéről szóló szabályzat értelmében a bizottság meghatározta az idei lelkészképesítő vizsgák időpontjait:

Az I. lelkészképesítő vizsga **2008. június 18-án** (szerdán) 9 órai kezdettel lesz, míg a II. lelkészképesítő vizsgára **2008. szeptember 3-án és 4-én** (szerdán és csütörtökön) kerül sor, ugyancsak 9 órai kezdettel. A helyszín mindkét esetben a komáromi Zsinati Elnökségi Iroda.

Emléktábla, film. Gulyás Lajos, Kisújfalu 1918-ban született és 1957. december 31-én Győrben koholt vádak alapján kivégzett lelképásztornak január 13-án emléktáblát állítottak az 1956-os sortüzéről elhíresült Mosonmagyaróvárott. Március 1-jén pedig a budapesti Művész moziban mutatták be Szakács Sára rendező *Pápai különkiadás* című, róla szóló dokumentumfilmjét.

Fogadás. Erdélyi Géza püspök március 14-én Kassán Magyarország főkonzulja meghívására ünnepi fogadáson vett részt a nemzeti ünnep alkalmából.

Tanácskozás a kulturális minisztériumban. Március 17-én Pozsonyban Erdélyi Géza püspök és Molnár Sándor zsinati főtanácsos a Kulturális Minisztériumban tárgyaltak Marek Maďarič miniszterrel. A konstruktív tanácskozáson szó esett a Szlovák Televízió és a Szlovák Rádió fizetendő díjakról abban a vonatkozásban, hogy az egyházak mentesülhetnek-e a díjfizetés alól. Szó volt a 104/1945-ös számú törvény alapján Közép-Szlovákiában jogtalanul konfiskált és eddig még vissza nem adott ingatlanokról, a Református Gyűjtemények bejegyzésének a lehetőségéről. A tárgyalás témái között szerepelt az egyházunk diakóniai központjának nyújtott állami támogatás mértékének, illetve az egyházi központ

adminisztratív munkaerői számának a növelése, akárcsak az egyházi iskolák hátrányos anyagi helyzete felszámolásának kérdése.

Jótekonysági koncert. A Firesz Cantate Domino kórusa március 16-án jótekonysági koncertet adott a rozsnói református templomban a felújítandó orgona javára.

Kitüntetés. Egyházunk tiszteletbeli főgondnoka, Koncsol László március 15-e alkalmából József Attila-díjat kapott sokoldalú irodalmi tevékenységéért, amit a Magyar Köztársaság kulturális és oktatási minisztere, Hiller István adományozott neki.

Érseki beiktatás. Ján Semjan püspök-helyettes március 8-án a pozsonyi dómban részt vett Stanislav Zvolenský pozsonyi római katolikus érsek beiktatásán.

Iskolai tanácskozás. Február 11-én Rimaszombatban a református iskolák igazgatói és vezető lelkészei Erdélyi Géza püspökkel és Molnár Sándor zsinati főtanácsossal együtt áttekintették iskoláink helyzetét, szükségleteit, lehetőségeit. Megállapították, hogy jelen politikai-gazdasági helyzetben komoly nehézségekkel kell szembenézniük az iskoláknak, de mindent meg kell tenni fenntartásuk és fejlesztésük érdekében. Hét református iskolánk szép eredményeit, jelenlegi helyzetét, de sürgős szükségleteit is szeretnék ismertté tenni egyházunk tagjai és más érdeklődők számára a lelki és anyagi támogatás reményében. Ezért egyházunk honlapjára, illetve nyomtatott formában is ismertető anyagokat készítenek elő. Megállapodtak továbbá egy szeptemberi pedagógustalálkozó előkészítésében is.

Jótekonysági koncert. A komáromi Eötvös utcai Alapiskola 2008. március 14-én a református templomban a Timóteus-ház javára húsvéti jótekonysági koncertet szervezett pozsonyi előadóművészek szereplésével. A koncerten Mozart, Händel, Schubert, Gounod és Weber művei csendültek fel. Az iskola tanulóinak támoga-

tása a Timóteus-ház építésére a perselypénzzel együtt 3235 korona volt.

Kórustalálkozók. Április 13-án Apáca-szakállason lesz a pozsonyi egyházmegye idei kórustalálkozója, április 20-án Bátorkeszin a komáromi egyházmegyéé, míg április 27-én Rozsnón az abauj-tornai egyházmegyéé. Helyszín a helybeli református templom, kezdési időpont: 15 óra.

Posaunenchor Kirchhain. Német gyülekezeti fúvószenekar koncertezik április 11-én (pénteken) a dunaszerdahelyi református templomban 18 órától, április 12-én (szombaton) az alistáli református templomban 18.30 órától, április 13-án (vasárnap) a kulcsodi református templomban az istentisztelet alkalmával 11 órától, illetve az egyházmegyei kórustalálkozón Apáca-szakállason 15 órától. Repertoárja a barokktól a jazzig, középkori énekektől a taizei és zsidó énekekig terjed.

A Pátria rádió protestáns műsorai:

Április 20-án 7.10-től a Világosság című egyházi műsor református félórájában Tirpák István komáromi segédlelkész Jákob Lábán házában töltött időszakáról szól a hallgatókhoz.

Május 4-én 7.10-től a Világosságban Izsák Leával és Ráhellal kötött házasságáról szól a hallgatókhoz Szabóné Köbölös Valéria nagymegyeri lelképásztor.

Május 11-én, pünkösdvasárnap református istentiszteletet közvetítünk – a megszokottól eltérően – 9 órától.

A Világosság másnapi (hétfői) ismétlésének kezdési időpontja: 11 óra.

Szerkesztő: Iski Ibolya

Zenei pályázat

A 2007-ben kiírt *Kottavásárlás gyülekezeti kórusok részére* című pályázaton az alábbi kórusok nyertek (összesen 18 080 korona értékben) támogatást: a ladmóci gyülekezeti kórus, a bőszi gyülekezeti kórus, az alistáli Te Deum laudamus gyülekezeti kórus, a batorkeszi gyülekezeti kórus, a kulcsodi gyülekezeti kórus, a mokcsakerézi Imola kórus, a tornaljai gyülekezeti kórus és a kistárkányi Calix kórus. Idén újra lehetőségük van a gyülekeze-

teknek pályázni egyházzenei alkalmakra, kórus- és hangszertámogatásra.

A pályázat címe: Gyülekezeti ének-zene 2008. Célja: a református gyülekezeti ének, zene és kórusmunka támogatása.

A pályázható összeg: maximum 10 000 korona. A pályázat beadásának határideje: **2008. április 30.** A pályázat elbírálása: 2008. május 31-ig megtörténik.

A pályázati űrlap letölthető a www.refzene.sk oldalról. További információ szintén az egyházzenei honlapon és a refzene@refzene.sk címen kapható.

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja. Kiadja a Zsinati Elnökség (Jókai u. 34, 945 01 Komárno). Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Dr. Erdélyi Géza
Szerkesztő: A. Kis Béla

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia
Előfizethető a szerkesztőség címén és a református lelkési hivatalokban.

Előfizetési díj: egy évre 120 korona.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi:

930 10 Dolný Štál (Alistál) 386

E-mail: akisbela@ba.telecom.sk

Telefon: 031/55 90 141 (egyben fax és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: A. Kis Béla
Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely
ISSN: 1335-7298

Regisztrációs szám: SÚTI 15/6